செந்தமிழ்ச் செல்வி

சிலம்பு-௨௦] சித்திரபானு—கார்த்திகைமீ 1942—43 [பரல்-௧

ஆசிரியர் குறிப்புகள் :

தொண்டைமான் இளந்திரையன் :
நாவலர் பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நா...

பசும்புல் : மகிழ்நன் கஉ

வாழ்கின்றார் : வித்துவான் மு. இராசாக்கண்ணு, B.O.L. கக

சங்ககாலத்துச் செந்தமிழ்ச் செல்வி :
ஆசிரியர் ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை கக

தமிழும் தனிச்செல்வியும் :
பண்டிதை ஸ். கிருஷ்ணவேணி அம்மையார் உரு

நிறமாலைச் சிறப்பு : டி. பி. நவநீதகிருஷ்ணன், எம். ஏ. உகூ

பெரும்பெயர்க் கடவுள் : இளவழகனார் ரூச

பிறந்தநாட் பரிசு (சிறுகதைப் பாட்டு) :
கா. ஸ்ரீ. சிவ. [illegible] பிள்ளை, பி. ஏ. ரூஎ

மதிப்புரை : சய

ஆண்டுக் கையொப்பம் ரூ. 3 0

N42.20.1
N26
99664

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், சென்னை.

செந்தமிழ்ச் செல்வி இதழாசிரியர் கூட்டத்து உறுப்பினர்கள்

தலைவர் :

திரு. பண்டித நாவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்,
தஞ்சை.

---

2. ,, பி. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.
வழக்குரைஞர், நாகர்கோயில்.

3. ,, கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள், எம். ஏ., எம். எல்.
அட்வகேட், தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளர்
தமிழ்ப் பேராசிரியர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

4. ,, துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனாரவர்கள்,
பென்ஷன் போலீஸ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், கோவை.

5. ,, மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள்,
மகிபாலன்பட்டி.

6. ,, டி. எஸ். கந்தசாமி முதலியாரவர்கள், பி. ஏ.,
வழக்குரைஞர், சாத்தூர்.

7. ,, காழி சிவ. கண்ணுசாமிப் பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ.,
தருமபுரவாதீன வித்துவான், சென்னை.

8. ,, வித்துவான் மா. இராசமாணிக்கம் அவர்கள், பி. ஓ. எல்.,
தமிழாசிரியர், முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்பள்ளி, சென்னை.

9. ,, வித்துவான் மு. இராசாக்கண்ணு அவர்கள், பி. ஓ. எல்.,
தமிழாசிரியர், செயிண்ட் அன்னி உயர்பள்ளி, சென்னை.

10. ,, இளவழகனாரவர்கள், கழகத் தமிழ்ப் புலவர்.

திருக்குறள் நாட்குறிப்பு

(Tirukkural Gem Diary)

1943

போர் நெருக்கடியினால் காகிதப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருத்தலை அன்பர்கள் அறிவர். ஆதலால் இது 3″×2″ அங்குலச் சிறிய அளவில் வெளிவருகிறது. இந்த அளவிலும் நாட்குறிப்பு மேலாண்டுகளில் வெளியிடப்படும். ஆதலால் இதன்கண் முதல் 365 திருக்குறள் வெளிவருகின்றன.

பஞ்சாங்கக் குறிப்பு, விடுமுறைக் குறிப்பு, தபாற் குறிப்பு முதலியன வழக்கம்போல் அடங்கியுள்ளன.

அட்டைக் கட்டடம் விலை அணா 7 கலிக்கா கட்டடம் விலை அணா 9

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
6, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை.

ஓம்

செந்தமிழ்ச் செல்வி

திங்கள் வெளியீடு

சிலம்பு-உ0] சித்திரபானு—கார்த்திகை [பரல்-க

'செல்வி'யின் இருபதாம் சிலம்பு

தமிழ் நாடு தமிழ்ச் செல்விக் குரியது ; இன்ன காலம் என்று குறித்துக் கூற இயலாத பழமையிலிருந்து தமிழ் நங்கை பற்பல வடிவுகளில் உருக்கொண்டு விளங்கி, நந் தமிழ்நாட்டில் ஆடல்புரிந்து வருகின்றனள். இன்றைக்கு இருபது ஆண்டுகட்குமுன் நஞ் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி'யாய்ப் புத்துருக் கொடு போந்து, இதுகாறுங் கண்ணுங் கருத்துங் களிக்கத் திருவிளையாடல் புரிந்து, இன்று நம்முன் மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி இருபதாஞ் சிலம்பினை எய்தி நிற்கின்றனள்.

கார்த்திகைத் திங்கள் வீறு மிக்கது. தமிழகமெங்கும் ஒளிவிழா நிகழும் அருள்விளக்கம் வாய்ந்தது. இப்பேரொளி விளக்கத்திற் 'செல்வி' புதுச்சிலம்பு பெற்றுத் தமிழரங்கினிடத்துத் திரை நீக்கிப் போதுகின்றனள். இடையிட்ட சில காலமாக ஆர்வத்துடன் எதிர்நோக்கியிருந்த கலையன்பர்கட்கு, இனி விருந்துண்டு.

தமிழ் மொழியின் இளநலத்தையும் எழிற்கொழுந்தையும் இளஞ்சிறாரும் இனிதறிந்து மகிழ்வதற்காக இவ்வாண்டிற் 'குழந்தைப் பக்கங்கள்' சிலவும் 'செல்வி'யில் இணைக்கப்பெறுகின்றன.

'செந்தமிழ்ச் செல்வி', தமிழ்ப் புலனெறி வழக்குக்கு மாறுபடாது அதன் செவ்வியோம்பி நடைபெற்று வருவதென்பது அனைவர்க்குந் தெரிந்தது! இது மணங் கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டும் இருபதாம் ஆண்டாச

லின், அச் செல்வி பின்னுஞ் சிறந்தோங்குதற்கேற்ற இயைபுண்டு. கட்டுரை, சிறுகதை, வாழ்க்கை வரலாறு, பாட்டு, உரை, ஆராய்ச்சி முதலிய இலக்கியக்கூறுகள் உரிய அமைவுடன் வெளிவர வேண்டுதலே அச் செவ்வி யாம். தமிழ்ச் செல்வியை இந் நறுநலத்தில் அழகொழுகக் காண்டற்குப் பேராசிரியன்மார் பலர் அங்கங்கும் முயன்று வருகின்றனர். தமிழ்க்கு வரவர நல்ல காலமே யென்பது நிகழ்ச்சியில் விளங்கி வருகின்றதன்றோ !

இனி, நஞ் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி'க்குத் தமிழ் ஒரு கண்ணும், சமயம் மற்றொரு கண்ணுமென்பதும் அன்பர்கள் அறிவர். சமயத்தைப்பற்றிய தனித்தொண்டும் இதன் செம்பாதி யழகாய் மிளிர்வதற்குரியது. சமயக் கருத்துக்களின் புதிய நுட்பங்கள், ஆராய்ச்சிகள், எளிய விளக்கங்கள், தொண்டுகள் முதலியனவும் செல்வியின் கட்டிளமைச் செவ்வியால் வலியுறுவது இயல்பேயாம்.

ஒல்லும் வகையெல்லாம் 'செல்வி' தனது புதுச் சிலம்பின் நலனை இனிதியக்கி இசைக்கவே முயன்று வருகின்றனள். இறைவன் றிருவருளும் ஆசிரியன்மார் தண்ணளியும் நேயர்கள் ஊக்கமும் செல்விக்குப் புத்தொளியும் அழகும் ஆக்கமும் மேன்மேலும் பெருக்கி வருக !

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்

* * *

மகாமகோபாத்தியாயர், பண்டிதமணி

மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கட்குப் பாராட்டு

பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள் நந் தமிழ்க்கு வான்மணி யனையர்; தமிழகத்துக்கு இறைவன் அருட்கொடை; இருமொழித் திறவோர்; சிறந்த சொல்லேருழவர்; நுண்மாண் நுழைபுலத்தர்; காப்பியப் பூம்பொழில்; முதுதமிழ்ப் புலவர்; உலகியற் பெரியார்; திருவும் உருவு முடையார்.

எண்ணிறந்த இனித்த விரிவுரைகளாலும், வடமொழி தென்மொழித் தீஞ்சுவைகளை இழைத்தெழுதுந் தனித்த எழுத்துக்களாலும், பல்கலைக் கழகங்கள் பலவற்றிலுந் திங்களொத்தமர்ந்து ஒண்புலமை நடாத்தும் பேராசிரியப் பண்புகளாலும், ஆதரவுக்குரிய பல கழகங்களையும் அன்பர்களையுந் தாமே சார்ந்து வள

முற எடுக்கும் அருளிச்செயல்களாலும், பிறவற்றாலும் தமிழகத்தின் உள்ளத்தை முற்றுங் கவர்ந்த பெருங் கொள்ளையர்.

இன்ன பெரியாரைத் தமிழகம் பற்பல நலங்களாலும் போற்றிப் போற்றி மகிழ விழைந்து வருகின்றது. ஆனல், விழைய விழைய ஆராமையே மேலுமேலும் பெருகி வருகின்றதன்றி, விழைவு முற்றிய வழியாயில்லை. பல பட்டங்கள் எழுந்தன; புகழ்ப்பூந் துணர்கள் எழுந்தன; நினைவு மலர்கள் எழுந்தன. இப்போது 'மகாமகோபாத்தியாய' ரென்னும் **பெரும் பேராசிரியப்** பட்டமும் எழுந்து மிளிர்கின்றது. இன்னும் எழும்.

திரு. மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி என்னும்போது தமிழன்பருள்ளம் ஒவ்வொன்றுந் தனிக் களிப்பிற் றுளும்பிச் சிலிர்ப்பெய்துகின்றது. வாய் வாழ்த்த விரைகின்றது; மிக விரைகின்றது. அடிக்கடி வாழ்த்த விரும்புகின்றது.

ஆனல், 'மகாமகோபாத்தியாய' ரென்று விரைவாக எளிதில் இசைத்து மகிழவிரும்பும் பேரார்வமுடைய மெய்யன்பர்கட்கு நாவோ உடன் ஒத்துவராது தயங்கித் தயங்கி நெளிந்து பின்வாங்குகின்றது. எழுத்தால் மகிழ்தலன்றி இசைத்து மகிழ இனிதின் இயலவில்லை.

ஆயினுஞ், சிறந்த தமிழ்த்திருவுடையாரை அது சேர்ந்திருத்தலின், அதற்கு இனி ஒரு வகையான் உய்தி பிறத்தல் கூடும். பண்டிதமணி போன்ற பெரியோரை அடைந்துதானே பட்டங்கள் வாழ்தலும் வயங்குதலுங் கூடும்! 'பெரும்பேராசிரியப் பண்டிதமணி' என எளிதின் இனிதின் இசைத்து மகிழும் பேறு தமிழன்பர்கட்கு விரைவில் வாய்த்தல் ஒல்லுமாக!

திரு. பெரும்பேராசிரியப் பண்டிதமணி யவர்கள் வாழ்க! தமிழ் வாழ்க!

* * *

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் பிரிவு

செந்தமிழ்த் தாயின் றிருவடி மலர்களை நாளும் இடையறுது வழிபட்டு விளங்கிய முதுதவப் பேராசிரியர் திரு. ஐயரவர்கள் திருவுருவம் சின்னுட்களின்முன்னர் நம்மைவிட்டு

மறைந்துவிட்டது. ஆனால், அவர்கள் தமிழ்த்தொண்டின் திருவுருவமோ, தமிழ் வழங்கும் நாடெங்கணும் பிறநாடுகளினும் பேருருவெய்திப் பரவி நிலைபெற்று விளங்கி வருகின்றது. பொய்க்கும் உலகில் உலவியிருந்து, இப் பொய்யா விளக்கத்தைத் தேடிக்கொண்ட பேரருமை பெரிதும் வியக்கத்தக்கது!

இட்பமான கடைப்பிடியுடன் ஓர் ஒழுங்காக ஆர அமரத் தமிழ்க்குப் பெரும் பணி செய்து விளங்கிய அவர்களுடைய செம்போக்கான பேராற்றல் இணையற்ற தொன்றாகும். பின்னுள்ளோராற் பெரிதும் பின்பற்றத் தக்கதுமாகும்.

தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் இயக்கத்துக்கும் ஒப்பற்ற ஒரு மூலவுணர்வாய், ஓரிடத்திலிருந்து, ஒரு வாழ்நாள் முழுமையும் எண்ணி எண்ணி உந்திவந்த ஒரு பேருயிர் இன்று எங்கோ பறந்ததென்று நினையுங்கால் உள்ளம் பெரிதுந் துணுக்குறுகின்றது. உலகில் எல்லாம் பெறலாம்; இத்தகைய பெரு நினைவாளர்களைப் பெறுதல் அரிதினும் அரிது. "உள்ளப்பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்" என்னும் மெய்ம்மொழி, இத்தகைய பெரும் பிரிவு நிலைக்கும் ஒக்கும்போலும்!

பழந்தமிழ் நூல்களை இறவாதவாறு தொகுத்து, வியக்கத் தக்க வகையில் தமிழ்க்குப் பதிப்பிட்டுத் தந்த பெருமை என்றும் மறக்க முடியாது! இன்னார் இன்ன நூல்களைத் தொகுக்க உதவினர் என்னுங் குறிப்புப் பழைய தொகை நூல்களால் அறியப்படுதல்போலத் திரு. ஐயரவர்கள் நன்றியும் தமிழுள்ள வளவுந் தானே அறியப்படுமாயினும், தமிழ்மக்கள் அங்ஙனம் என்றும் அறியப்படுமாறு தம் அழியாக் கலையோவியங்களாலும் அவர்கள் பெயரை நிலைபெறச் செய்துவைத்தல் பெருங் கடமையாகும். வளங்கொழிக்கும் பேராறுபோல ஒழுகிய அவர்கள் தமிழ்ப் பெருவாழ்வுக்கு இறைவன் எவ்வுலகினும் என்றென்றும் அவர்கட்குத் தண்ணருள் வழங்கி வருகவெனவும் வேண்டுவமாக!

தமிழிசைவாணர்

சிவத்திரு. நெல்லைச் சுந்தர ஓதுவாமூர்த்திகள் நினைவு

தமிழகமெங்கணும் இசைக்கொண்டலென நிலவிச், சிறந்த திருப்பதிகள்தோறும் திருமுறை யின்னிசை பொழிந்து எண்ணிறந்த மெய்யன்பர்களுக்கு நல்லிசை விருந்து அளித்துவந்த **சிவத்திரு சா. சுந்தர ஓதுவா மூர்த்தியவர்கள்** இன்று நம்மிடை எதிர் இருத்தற்கில்லாது மறைந்தனர். நந் தமிழ் நாட்டின்கண் எழுந்த எத்தனையோ பேராசிரியர்களையுங் கலையன்பர்களையும் நன்மக்களையும் நாளுங் கொள்ளைகொண்டு வந்த கூற்றுவன் நம் ஓதுவா மூர்த்தியவர்களையும் இரக்கஞ் சிறிதுமின்றிக் கைக்கொண்டொழிந்தனன். அறத்தின்முன் எதிர்த்து நிற்கவல்லது யாதுள்ளது? எனினும், அவர்கள் இன்னிசை யமிழ்தானியன்ற எண்ணிறந்த தமிழ்ச் செவிகளும், அவர்கள் திருவுருவப் பொலிவானியன்ற எண்ணிறந்த தமிழ்க் கண்களும், அவர்கள் பழகு மனக் குழைவா னியன்ற எண்ணிறந்த தமிழுள்ளங்களும், இன்று அவர்கள் இசைக்கொழுந்தும் உருத்தோற்றமும் மனக் குழைவுங் கிட்டாமலும் ஈடுபெறாமலும் இடையறாது ஏங்குதலை ஆற்றவல்லார் யாவர்?

ஆடாதும் அசையாதும், சீர்பிரித்துப் பொருள் விளங்க, இறைவன் அருட்கொடையேயெனத் தமக்கென்றே தனித்துக் கிடைத்த பெருவெள்ளக் குரல் நிரவலில் உருக்கமும் உயர்கலையும் ஒருங்கெழுந்து குமுறி ஆல, யாண்டும் இசைப்பெருக்கு தேக்கிய அருமையை எங்ஙனம் மறந்து அமைதிகொள்ள முடிகின்றது? ஒவ்வொரு திருப்பதியிலும் விழாக் காலங்களில் அதிலும் நள்ளிரவு நேரத்தில் நகரின் தெருவூடே அவர்கள் இன்னிசையொலி எங்கும் உருவிப் பரவத், தெருவின் இருமருங்குமுள்ள மாடங்களின் மேல் கீழ் இடமெங்கும் மகளிரும் மைந்தரும் மகவுகளும் மூத்தோருமாகப் பலருந் தம்மை மறந்த உணர்வினராய் முன்வந்து நின்று கேட்டு ஆராமைகொள்ளுங் காட்சியும் மாட்சியும் மறக்கென்றாலும் மறக்க முடியவில்லையே!

ஒரு முறை அவர்கள் தேவார இன்னிசை கேட்பினும் புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியும்; அவ்வாறாயின், தம் வாணாளெல்லாம் தொடர்பாகத் திருமுறை ஓதிய அவர்கள் இசை

யுள்ளம் சிவனடிப் பேரன்பில் எத்துணைக் கனிவு கொண்டிருக்கும்! விழா நாட்கள் முழுமையும் பாராயணம் முடிந்து அதன் பின் கடைசி நாளில் 'அர்த்த சாமம்' என்னுங் கடைசி வழிபாட்டு நேரத்தில் திரு. ஓதுவா மூர்த்திகள் தாம் மட்டுந் தனிமையாய்த் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று மறைமுகமாகத் தம் உள்ளக் கள்வனை உணர்விறந்த இறைவனை ஆராக் காதலுடன் உள்ளுருகி வழிபட்டு, 'எஞ்ஞான்றும் இறக்குஞான்றும் இத் திருமுறை ஓதுதற்குத் திருவருள் நல்குக' என வேண்டி வருவது அவர்கள்பால் ஒரு கடைப்பிடியான வழக்கமாயிருந்து வந்தது. உண்மை நெகிழ்ச்சியாகிய அவ் வேண்டுதலால், அங்ஙனமே ஓதுதல் இடையறுது நடைபெற்று, இறுதியில் உயிர் பிரியு ஞான்றும் "புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என் மனத்தே வழுவாதிருக்க வரந்தரல் வேண்டும்" என நெகிழ்ந்து பாடியபடியே அவர்கள் நல்லுயிர் அருள் நினைவோடு பிரிந்து நீங்கியது ஒரு பெரும் புதுமையாகும்.

இன்ன மெய்யன்பும் மெய்க்கலையும் வாய்ந்த இசைமணி, அழகுரு, தொண்டுள்ளம், சிவப்பேறு, தமிழ்த்திரு யாண்டோ பறந்து மறைந்துவிட்டது. ஆயினும், தமிழகம் அவர்கட்கு நிரம்பக் கடமைப்பட்டுள்ளதென்பதை யாரே மறக்கவியலும்? அவர்கள் இசையோவியம் ஈண்டு எங்குந் துளங்கி இலங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இசைக் கல்லூரியோ, கல்லூரி மாளிகையோ, மாளிகையிற் றிருவுருவோ, அத் திருவுருவால் ஒரு பரிசோ, பரிசேந்திய நினைவு மலரோ, அனைத்துமோ இத் தமிழ் நிலத்தில் அவர்கள் பெயரால் நிலையாக அமையவேண்டிய இன்றியமையாமை யுள்ளது. தமிழகம் தன் கடமையை மறவாது செய்து நலந் தேடிக்கொள்ளுமாக!

தொண்டைமான் இளந்திரையன்

நாவலர் பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்

தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்பவன் தொண்டை நாட்டின் தலைநகராகிய கச்சிப்பதியிலிருந்து அரசுபுரிந்த ஓர் சிற்றரசன்; சங்க காலத்துப் பாட்டுடைத் தலைவர்களில் ஒருவன்; கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் என்னும் சான்றோர் பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படை கொண்டவன்; சங்கச் செய்யுட்களியற்றிய நல்லிசைப்புலவர் வரிசையிற் சேர்ந்த தொல்லிசையுடையவன்.

இவன் பெயர் ஒரோவிடங்களில் தொண்டைமான் எனவும், இளந்திரையன் எனவும், திரையன் எனவும் வழங்கும். தொண்டைமான் என்னும் பெயர் தொண்டையர் குடியிலே தோன்றிய அரசன் என்னும் பொருளதாகும். தொண்டையர் தொண்டை நாட்டில் வாழ்ந்த குறுமுடிக் குடியினர். இளந்திரையன் என்பது அம் மன்னன் பெயர். பண்டைநாளிலே அரசர் முதலாயினோர் பெயர்க்கு அடையாக வருவனவற்றுள் இளமைப் பண்பும் ஒன்றென்பது இளஞ்சேட்சென்னி, இளம்பெருவழுதி, இளஞ்சேர லிரும்பொறை, இளவெளிமான், இளங்கீரன் முதலிய பெயர்களான் அறியப்படும்.

பெரும்பாணாற்றுப் படையிலே,

"இருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்
முந்நீர் வண்ணன் பிறங்கடை யந்நீர்த்
திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கும்
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்
இலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பின்
அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையன்" [29 - 37]

என்னும் பகுதி திரையனது குடிப்பிறப்பையும், பெயர் வரலாற்றையும் உணர்த்துகின்றது. இப் பாட்டிற்கு உரைகண்ட

நச்சினார்க்கினியர் இதிலுள்ள சொற்களைக் கொண்டுகூட்டி 'மூவேந்தருள்ளும் தலைமைவாய்ந்தோனும், திருமாலின் பின் வந்தோனுமாகிய சோழன்குடியிற் பிறந்தோன், கடலின் திரை கொண்டு வந்தமையால் திரையன் என்னும் பெயரையுடையவன்' என்று பொருள் கூறி, 'என்றதனால், நாகபட்டினத்துச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத்தே சென்று நாக கன்னியைப் புணர்ந்த காலத்து, அவள், 'யான்பெற்ற புதல்வனை என்செய்வேன்' என்றபொழுது, 'தொண்டையை அடையாளமாகக் கட்டிக் கடலிலேவிட, அவன் வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சி கொடுப்பல்' என்று அவன் கூற, அவளும் புதல்வனை அங்ஙனம் வரவிடத், திரை தருதலின் திரையனென்று பெயர் பெற்ற கதை கூறினார்' என ஓர் வரலாறும் குறித்துள்ளார். அவர், 'தொண்டையை அடையாளமாகக் கட்டிவிட' என்றமையின், தொண்டைமான் என்ற பெயரின் காரணமும் அதுவென நினைந்தாராகல் வேண்டும். **மணிமேகலை**யின் 24-வது காதையில், நெடுமுடிக்கிள்ளியென்னும் சோழமன்னன் இன்னிள வேனிற் பொழுதிற் புன்னையங்கானலில் எதிர்ப்பட்ட எழில்மிக்க இளையரொருத்தியைக் களவிற் கூடி, சின்னாளின் பின் அன்னவளைக் காணாது தேடுங்கால், சாரணன் ஒருவன் தோன்றி, "நாகநாடாளும் வளைவணன் என்னும் அரசன் மனைவியாகிய வாசமயிலை வயிற்றுதித்த பீலிவளை என்பாள் பிறந்தபொழுது, 'இவள் பரிதிகுலத்தொருவனை மருவிக் கருவுடன் வருவள்' எனக் கணிவன் கூறியதனைக் கேட்டுளேன்; அவளே நின்னை மணந்து தணந்தவளாவள்; இனி, அவள் பெறும் புதல்வன் வருவானன்றி, அவள் வாராள்" எனக் கூறினனென ஓர் வரலாறு காணப்படுகின்றது. இதிற் குறிக்கப்பட்ட பீலிவளையும், அவள் புதல்வனுமே நாககன்னியும் இளந்திரையனுமாவரெனச் சிலர் கருதுவர். (பத்துப்பாட்டு, பாடப்பட்டோர் வரலாறு காண்க.)

ஆயின், முற்காட்டிய பெரும்பாணாற்றின் பகுதிக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைத்தவுரை பொருத்தமுடைத்தெனத் தோன்றவில்லை. 'முந்நீர் வண்ணன் பிறங்கடை அந்நீர்த் திரைதரு மரபின் உரவோன் உம்பல்' என்பதற்கு, 'கடல்

வண்ணனாகிய திருமாலின் பின் வந்தோனும், கடல் நீர்த்திரையால் தரப்பட்ட மரபினையுடைய உரவோனுமாகிய சோழனது வழித்தோன்றல்' என்பதே நேரிய பொருளாகும். திரையன் என்பது சோழனுக்குரியதோர் பெயரெனக் கொள்ளல் வேண்டும். 'ஆயிரத்தெண்ணூ றாண்டுகட்கு முந்திய தமிழர்' என்னும் நூலியற்றிய கனகசபைப் பிள்ளையவர்களும் திரையர் என்னும் பெயரைச் சோழர்க்கே உரியதாக்குகின்றனர். தொண்டைமான் என்னும் பெயரும் தொண்டைக்கொடியை அடையாளமாகக் கட்டிவிட்டமையின் இளந்திரையனுக்கு வந்ததென்பது பொருந்தாது. குறுந்தொகையில், "அண்ணல் யானை, வண்டேர்த் தொண்டையர்" (260) எனவும், அகநானூற்றில், "வினைநவில் யானை விறற்போர்த் தொண்டையர்" (213) எனவும் தொண்டையர் என்பது ஓர் குடிப்பெயராக வந்துள்ளமை காண்க. பெரும்பாணாற்றிலேயே இளந்திரையன் "தொண்டையோர் மருகன்" என்று கூறப்படுகின்றான்; இஃதொன்றுமே இளந்திரையனுக்கு முன்பே தொண்டையர் என்னும் வழக்குண்மை நிறுத்தப் போதியதாகும். இவ்வாற்றால் தொண்டையர் என்னும் பெயர் காஞ்சி, திருவேங்கடம் முதலியவற்றைத் தன்னகத்தேயுடைய நாட்டிலே தொன்றுதொட்டு ஆட்சி புரிந்த ஓர் குடியினரைக் குறிப்பதாமென்றும், இளந்திரையனென்பான் சோழனொருவன் தொண்டையர் மகளை மணந்து பெற்ற மைந்தனாவான் என்றும், அவனே தொண்டைநாட்டுக்கு அரசனாகித் தாய்வழியில் தொண்டைமான் என்னும் பெயரும், தந்தை வழியில் திரையன் என்னும் பெயரும் எய்தினான் என்றும் கருதுதல் சாலும். இனி, திரையர் என்னும் பெயர் சோழர்க்குரித்தன்றாய்த் தொண்டையர்க்குரியதொன்றாயினும், 'திரைதரு மரபின் உரவோன் உம்பல்' என்பதற்குத் திரையாலே தரப்பட்ட முறைமையினை யுடையோனது வழித்தோன்றல் என்பதே பொருளாகலின், சோழன் மகனாதல்பற்றி முந்நீர் வண்ணன் பிறங்கடை என்றும், திரையர் குடிக்குரிய னாதல்பற்றித் திரையன் என்றும் இவன் கூறப்பட்டா னெனக் கோடல் வேண்டும்.

இனி, மணிமேகலை 29-வது காதையில், நெடுமுடிக் கிள்ளிக்குப் பீலிவளை பெற்ற புனிற்றிளங் குழவியை நாகநாட்டரசன் தனி மரக் கலத்திற் போந்த கம்பளச்செட்டியின் கையிற்கொடுக்க,

அவன் அக்குழவியை ஏற்று மரக்கலத்திற் கொண்டு மீண்டு வரும் பொழுது புகார் நகரின் கடற்கரைக்கு அணித்தாகக் கப்பல் முழுகியதென்றும், அதனைக் கேள்வியுற்ற கிள்ளி மகனைத் தேடுதலால் இந்திரவிழாச் செய்தலை மறந்து விட்டனனென்றும், இந்திரன் கட்டளையால் மணிமேகலா தெய்வம் கம்பளச் செட்டியைப் பாதுகாத்த தென்றும், இந்திரவிழாச் செய்யப் படாமையால் காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடலாற் கொள்ளப்பட்ட தென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. பீலிவளை மகனுக்குத் தொண் டைக்கொடியை அடையாளமாகக் கட்டிவிட்ட செய்தியோ, அவன் கரையேறினன் என்ற செய்தியோ அதிற் கூறப்பட வில்லை. அவன் கரையேறி வளர்ந்து அரசுக்குரியவனயினும் அவனது காலம் இளந்திரையன் காலத்திற்கு ஒரு நூற்றாண்டு பிந்தியதாகல் வேண்டும். சோழன் கரிகாற் பெருவளவனைப் பட்டினப்பாலையாற் பாடிய உருத்திரங்கண்ணனாரே ஆற்றுப் படையால் இளந்திரையனைப் பாடியிருத்தலின், இளந்திரையன் காலம் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டின் இறுதியாகல் வேண்டும். மணிமேகலை காஞ்சியை அடைந்தபொழுது அங்கிருந்தவர்கள் தொடுகழற்கிள்ளி, துணையிளங்கிள்ளி என்னும் சோழர்களென் பது தெரிதலின், பீலிவளையின் மகன் வந்து அரசாண்டான் என்னின் அன்னோர் காலத்தின் பின்னர்க் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலோ மூன்றாம் நூற்றாண்டின் முதலிலோ ஆதல் வேண்டும். எனவே, எவ்வாற்றானும் தொண்டைமான் இளந்திரையன் பீலிவளையின் மகனல்லன் என்பது பெற்றாம். இனி, தொண்டைநாட்டிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த பல்லவ மன்னர் களும் தொண்டையரும் ஓரினத்தவரே யெனப் பல ஏதுக்கள் காட்டிக் கள்ளர் சரித்திரத்தில் யான் எழுதியுள்ளேன். தொண் டைமான் இளந்திரையன் சோழன் மகனும், முடியுடை வேந்த ரொடு சேர்த்தெண்ணத்தகும் பெருமையுடையனுமாகவும் பண் டைச் சான்றோர்கள் அவனைக் குறுநில மன்னனாகவே கருதி யிருந்தனரென்பது "வில்லும் வேலும்" என்னும் மரபியற் சூத்திரவுரையில், 'மன்பெறு மரபின் ஏனோர்' எனப்படுவார், அரசுபெறு மரபிற் குறுநிலமன்னர் எனக் கொள்க; அவை, பெரும்பாணாற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் காணப்படும்' எனப் பேராசிரியர் உரைத்தமையாற் பெறப்படும். பண்டையோர்

அங்ஙனம் கொண்டமைக்குக் காரணம் அவன் தொண்டையர் குடிக்குரியனாய்த் தொண்டைநாடாட்சி பெற்றமையே யாகும். பிற்றைநாளிலே பல்லவர்கள் தமிழகத்தின் பெரும் பகுதியை அடிப்படுத்து ஆட்சி செய்தவழியும் அன்னவர் குறுநிலமன்னர் வகுப்பிலேயே சேர்த்தெண்ணப் பெற்றனரென்பது பெரிய புராணத்திற் கூறப்பட்ட திருத்தொண்டர்களில் பல்லவர் குலத்துதித்து நாடாண்ட கழற்சிங்கர் முதலாயினர் அங்ஙனம் கொள்ளப்பெற்றமையாற் போதரும். இனி, பெரும்பாண் முதலியவற்றால் அறியப்படும் இளந்திரையன் பண்புகளை உளங் கொள்வோமாக.

(தொடரும்)

பசும் புல்

"மகிழ்னன்"

கண்ணைக் கவரும் வனப்பு மிக்க வடிவமும் நிறமுமுடைய தேனெழுகுந் தீஞ்சுவையுண்டிகள், "உண்ணவாரும் உலகீரே" என்று கனிவுடன் அழைப்பவைபோல், அடுக்கடுக்காய் உயர்ந்து கண்ணாடிச் சிற்றறைகளில் அணிபெறவமர்ந்து மிளிரும் நேர்த்தியான பலகாரக்கடையைக் கண்ணுறு மொரு வர், "இவை புல்லினின்று மெழுந்தவை" என்றெண்ணுவாரா? காதில் வந்து மோதும் இன்னா ஒலிகள் நிறைந்த நகரங்களில், மாளிகைகளென விளங்குஞ் சிற்றுண்டிச் சாலைகளில், மின்சார விசிறியின் கீழ் நாற்காலிகள் மீதிருந்து உப்புமா, தோசை, வடை யருந்துகின்றவர், "நீனிற வானின்கீழ் வளிவழங்கும் பரந்த வயல்களில், செஞ்சுடர்ச் செல்வனின் ஒண்கதிர் பட நின்று, குளிர வரும் பருவமழையிற் குளித்து வளர்ந்த, இயற்கையன்னை யின் முதன் மகவாகிய புல்லினம் தந்த நன்கொடை இவை" என நெஞ்சிற் கொள்வாரா? நீண்டு நன்ககன்ற வாழைக் குருத் தில் வெண்சோற்றுடன், வேவித்துக் கடைந்த நனி இனிய பொன்னிறப் பருப்பையும், மணம்வீசும் புது நெய்யையும் பிசைந்துண்ணும்போதும்; தீம்புளிப்புடைய மோரை அல்லது கட்டித்தயிரைச் சோற்றோடு அளாவி அயிலும்போதும்; கற் கண்டு சேர்த்துக் காய்ச்சிய ஆவின்பாலை யருந்தும்போதும்; இளநீர் பருகும்போதும்; பாக்கு, வெற்றிலை போடும்போதும், "இவை புல்லிற் பிறந்தவை" என்று நினைப்பவர் யார்? நினைத் தாலென், நினையாவிட்டாலென்? உண்மையதுவன்றோ? எளிய புல்லென்னும் நிலைத்திணையுயிர் இயற்றுந் தொண்டை ஆற்ற வல்லது வேறொன்றில்லை. புல்லைப் போற்றுதும்.

உருவிற் சிறந்த உடம்பது பெற்ற மக்கள், தம்முடம்பு உணவின் திரளன்றி வேறன்று என்பதை யறிதல்வேண்டு மென்று கூறவந்த பண்டைப் புலவர்,

> "நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
> உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே
> உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்" (புறநானூறு, 18)

என்றனர். உணவின் பிண்டமெனப்படும் உடலுக்குக் காரணமாவது உண்டி. வியாவுடம்பொடு நின்ற உயிரில்லை என்றனர் முன்னோர். அதுபோன்றே, உண்டியின்றி வளர்ந்ததோர் உடலுமில்லை யென்பதுறுதி. உடம்பிற்கு உண்டி முதலாகுமாயின், உண்டிக்குப் புல் முதலென வுணர்தல்வேண்டும். இது காட்டுவான் செல்கின்றதிக் கட்டுரை.

உயிர் வளர்ச்சி புல்லிலிருந்து புறப்படுவதை மேனாட்டுப் புலவர் பலவகையி னாராய்ந்து வெளியிட்டனர். புல் முதலிய எளிய உயிரிலிருந்தே மேம்பட்ட உயிர்வகைகள் தோன்றினவென்பதைப் புல்லின்றி விலங்குகள் வாழவியலா தென்பதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். பலப்பல உயிர் வகைகள் தோன்றியபின், அவற்றிடையே பிழைப்பின் பொருட்டு நிகழ்ந்த போரில், வெற்றி பெறற்குரிய வடிவங்களும், உறுப்புக்களும், தன்மைகளும் வாய்ந்தவை எஞ்சி நிற்கப் பிற மாண்டொழியுங் காரணத்தால், படிப்படியாய் வேறு வேறு வகையினவாகிய, ஒன்றனைவிட ஒன்றுயர்ந்த உயிரினங்கள் தோன்றினவென்பது மேனாட்டு ஆராய்ச்சியாற் பிறந்த கொள்கை. இது கருதற்குரியது. இந்நாட்டுப் புலவர் இவ்வாறு கருதாது, உயிரினங்களின் வடிவ வேறுபாடு, அவை பெறும் அறிவின் விரிவிற்கேற்ப அமைவதாகுமென்றெண்ணினர். இக்கொள்கை,

"ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
யிரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
யைந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
யாறறி வதுவே யவற்றொடு மனனே
நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே."

(தொல்காப்பியம், மரபியல் - 582)

என்று தொடங்குந் தொல்காப்பியப் பாவில் நன்கு காட்டப் படுகின்றது. இதுபற்றிப் பெருகக் கூறுதல் எடுத்ததைவிட்டு மற்றொன்றில் நுழைவதாகு மாதலின், இவ்வழிபோக விழையுமென் நெஞ்சையடக்கிப் பசும்புல்லின் மேற் செல்வேன்.

"ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே" என்று பொதுவாகக் கூறியதைத் தெளிவுபடுத்த,

"புல்லு மானு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே"

என்றிசைத்தனர் தொல்காப்பியர். புல்லும் மரமும் ஓரறிவுயிர் வகை என்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. ஓரறிவுடைய இரு வகையுயிர் மொழிந்தமையின், அவற்றின் வேற்றுமை யாதோ வென வினவுவார்க்கு,

"புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப
வகக்கா ழனவே மரமென மொழிப."

என்று பகர்கின்றது தொல்காப்பியம். இதனுரையிற் பேராசிரியர், "புறக்காழனவெனவே அல்வழி வெளிறென்பதறியப் படும். அவை பனையுந் தெங்குங் கமுகும் முதலாயின புல்லெனப் படும்; இருப்பையும் புளியும் ஆச்சாவும் முதலாயின மரமெனப் படும்" என வரைந்தனர். இதனாற் போந்தது, உள்ளே வயிரமின்றி வெறுஞ்சோறுடையவை புல்லாமென்பது. பனை, தெங்கு, கமுகு, இவ்வகையின. இவையன்றி, வெளியே இறுகி, உள்ளே துளையுடைய வெல்லாம் புல்லினமே. மூங்கில் இத் தகையது. கோதுமை, கேழ்வரகு முதலியவும் தென்னாட்டின் பேருணவாகிய நெல்லும் புல்லின்பாலன வென்பது மேற்காட்டிய தொல்காப்பியப் பாவிலிருந்து பெறப்படும். கரும்பு, சோளம், கம்பும் புல்லினமே. புல்லினம் இவ்வாறு விரிந்து பெருகுதலின்,

விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது."

என வருங் குறளின் பொருள் அகல்தல் காண்க.

ஆடு, மாடு, குதிரை, மான், ஒட்டகம், யானை யாகிய இவை நேரே புல்லுண்டு வளர்வன. யானையை நீக்கிப் பிற வற்றை நோக்குவோமாயின், புல் மேய்வதற்குதவும் நீண்ட கழுத்துக்க ளிவைகளுக்குள வென்பது வெளிப்படும். யானை யின் பெரிய தலையைத் தாங்க நீண்ட கழுத்து இசைவதன்று. இதனால், புல்லைப் பற்றி வாயில் நுழைக்கருங் கையை யமைத்துக்

கழுத்தை யானைக்குக் குறுகச் செய்தனன் இயற்கை யன்னை. இது வியத்தற்குரித்து. ஒட்டைச்சிவிங்கி என்ற விலங்கிற்கு மேல் நோக்கி வளர்ந்த மிக நீண்ட கழுத்திருக்கிறது. உயர்ந்த மரங்களிலுள்ள இலைகளை யுண்ண இவ்வமைப்பு அவ் விலங்கிற்கு வேண்டியதாகின்றது. இதை மேலும் பெருக்குதல் வேண்டா. பசும்புற் றலை காண்பரிதாயின், யானை, குதிரை, ஒட்டகம், ஆடு, மாடு, மான் இவற்றின் தலைகளைக் காணமாட்டோம். பசும்புற் றலையே பிற தலைகளுக்குக் காரணமாவது. பசும்புற் றலையே, ஆடு, மாடு, மான் முதலியவற்றின் கழுத்தை நீட்டிற்று. இடம்விட்டுப் பெயராப் பசும் புல்லின் பெருமை பகர்தற்கரிது.

ஆடு, மாடு, மான் முதலியவை புல்லுண்டு வளர்வன வாதலின், இவற்றினுடம்பு புல்லின் திரளே. "உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்" இவற்றைக் கொன்று வாழும் சிங்கம், புலி, சிறுத்தை முதலியன நேராகப் புல்லுண்ணாது புல்லாலாகிய புலாலைத் தின்று வளர்கின்றன. பொருந்தப் பார்க்கின், புலி பசித்தாற் புல்லுண்ணுமெனல் பொருளுடையதே. புலியின் பேழ்வாய் புல்லறியாதெனினும், அதன் அழல் விழியுங் கொடுவரி யும் பெருவலியும் புல்லிற் பிறந்தனவே; புல்லில் மறைந்தது புலி; புலியில் மறைந்தது புல். வேறுபடுத்திக் கூறல்வேண்டின், புல் திரிந்து புலியாயிற் றென்க.

நம்மைத்தான் விட்டதா புல்? இல்லையே. வெண்சோறு, கோதுமையாலாய பண்டங்கள், பால், நெய், கற்கண்டு, வெல்லம், தோசை, பிட்டு, கூழ் முதலிய பல்லுணவும் புல்லே என்பது இதுகாறும் பகர்ந்தவற்றால் விளக்கப்பட்டது. குடி யோம்பி முறைசெய்யும் மன்னரும், செஞ்சொலாற் சிறந்தது செப்பும் புலவரும், ஓயா வீகையின் நல்லிசை நிறுத்திய வள்ளல் களும், விழுப்பந்தரு மொழுக்கத்தி னோங்கிய சான்றோரும், ஐந்தடக்கி வீடு நோக்கும் நீத்தாரும் புல்லிலிருந்து பெற்ற ஆற்றல் கொண்டே தத்தம் நெறியில் நின்றனரெனின், அஃதௗ வறிந்து மொழிவதாமேயன்றி மிகைபடக் கூறலாகாதே. எண்ணிறந்த விண்மீன் எழில்பெற வகுத்த எம்பிரான், புல்லொடு பொருத்தி எமை இங்கு வைத்தான். புல்லன் யானென வறிந்து அன்னவன் பொன்னடி தொழுகின்றேன்.

வாழ்கின்றார்!

வித்துவான் மு. இராசாக்கண்ணனு, B. O. L.

உலகம் என்று தோன்றியது? அன்று தொடங்கி இன்று வரை இவ்வுலகத்துப் பிறந்தோர் எத்துணைக் கோடி மக்கள்! எண்ணில் அடங்குமோ அவர்தம் தொகை! 'விண்மீனும் நுண்மணலும் எண்ணிக்கொள்ளப்படும்; மறைந்தோரின் தொகை எண்ணிக்கையுட் படாது' என்று மூதறிஞர் மொழிந்தனர். அவர்களுள் சிலரன்றி மற்றையோர் பெயரளவினும் நில்லாராய்க் காலம் எனும் கடுஞ்சூழலில் கரந்து மறைந்தனர். அவருள் எத்துணை மக்கள் நம் நினைவுக்கு வருகின்றனர்; நம் நன்றாகும் அன்றாட வாழ்க்கையில் நம் நாவில் இலங்குகின்றனர்? அவர் பின்னர் வாழ்ந்த மக்கள் தொகுதி, அவர்களுள் எவரை நினைவில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது?

'அரசர்க் கமைந்தன ஆயிரம் கோட்டம்' என்றனர் சாத்தனார். மன்னரும் வீழ்கின்றனர்; மந்திரிகள் மறைகின்றனர்; புலவரும் போகின்றனர்; அரிய ஞானியரும் இறையடி நீழல் எய்துகின்றனர்; தமக்கென வாழாது மக்களுக்கென்றே—தம் முயிரனைய தாய்மொழிக்கென்றே — இரவும் பகலும் இடையீடின்றி உழைக்கும் பெற்றி சிறந்த பெரியோரும் மண்ணக மடந்தையை மணக்கின்றனர். என்னே உலக வாழ்வு!

கரிய மேகம் மின்னுகின்றது; சில விநாடிகள் ஒரே ஒளி; மின்னல் மறைகின்றது. அங்ஙனமே மக்கள் தோன்றுகின்றனர்; சில்லாண்டுகள் வாழ்கின்றனர்; மறைகின்றனர். 'வாழ்வாவது மாயம்'; 'பிறந்தன மாயும்' என்பன உண்மை மொழிகள்.

மாய்கின்றது உடல்; வீகின்றன வாழ்நாட்கள்; ஆயின் வாழ்வோர் எவர் என்பது எண்ணுதற்குரியதே. தொல்காப்பியர் வாழ்கின்றார்; திருவள்ளுவர் திகழ்கின்றார்; நக்கீரர் நலத்துடன் விளங்குகின்றார்; கபில பரணர் வாழ்கின்றனர்; சங்கப் புலவர் என்றென்றும் இருக்கின்றனர்; நாயன்மார்கள்,

ஆழ்வார்கள் வாழ்கின்றார்கள்; கம்பர் கருதப்படுகின்றார்; ஒட்டக்கூத்தர் ஒளிர்கின்றார்; புகழேந்தி பொலிகின்றார்; கச்சியப்பர் காணப்படுகின்றார்; சிவஞான முனிவர் சிறக்கின்றார்; கரந்தை உமாமகேச்வரர், ஞானியாரடிகளார், சாமிநாதய்யர் நம்மிடை வாழ்கின்றார்கள்!

இவர்கள் வாழ்வதெவ்வாறு? தம் வாழ்நாள் தமக்கே என்றிவர்கள் கருதினார்களா? தம்முடல், தம் மனை, தம் மக்கள், தம் பொருள் ஆகிய 'உயர்ந்தன, உயிரனைய' என்றே கருதி அவற்றோடே தம் வாழ்நாளைக் கழித்தவர்கள் அல்லர். என்ன செய்தனர்? தம்முயிர் என்று தம் தாய்மொழியைக் கருதினர்; தாம் வணங்கும் கடவுளாகத் தம் கன்னித் தமிழன்னையை வணங்கினார்கள்; அவள் திருமுன் நின்றார்கள்; தம் வாழ்நாளை அவள் திருவடிக்கென்றே தந்தார்கள். தமக்குப் பெருமை, உலகில் உயர்வு ஆம் பிறவற்றைக் கருதியோ நின்றனர்! இல்லையே! தம் நலத்தை மறந்து தமிழன்னை முன் நின்று அவள் இட்ட கட்டளை அல்லவோ கைக்கொண்டனர். பிறருக்குக் கட்டளைக் கல்லாக நின்றனர்.

நன்செய் நிலம்; பசும்பயிர்; நாள் ஆகின்றது; கதிர் வெளிவந்து பால் நிறைந்து காய்த்துப் பழுத்துத் தலைசாய்கின்றது. அறுவடை நாள்; நிலமுடையான் அறுவடை செய்கின்றான்; நெல் குவிக்கப்படுகின்றது; காற்றில் பதர் பறக்கின்றது; நன்மணிகளாகிய நென்மணிகள் வீட்டிற்குக் கொண்டுபோகப்படுகின்றன; அந் நெற்பொலியில் ஒரு சிறு பகுதி மறு விரைப்புக்கென்று ஒதுக்கி வைக்கப்படுகின்றது.

அவ்வாறே, உலகம்; இளங் குழந்தைகள்; ஆண்டுகள் மாண்டொழிகின்றன; இளமை மாறுகின்றது; முதுமை முதிர்கின்றது; தசைநார் தளர்கின்றது, கறுத்தன வெளுக்கின்றன; பாலுண் கடைவாய் படுகின்றது; காலன் கடுகி வருகின்றான்; நால்வர் சுமக்க நம்பிகள் நடக்கின்றனர். மறைந்த அன்றே ஊரவரால் உற்றாரால் மறக்கப்படுவோர் எண்ணிலார். சிலர் மேலும் சில்லாண்டு மக்கள் உள்ளத்திடை உறைந்து ஓடி மாய்கின்றனர். விரைப்புக் கொதுக்கிய நெல்போன்று மிகுதியும் குறைந்த சிலர் என்றென்றும், ஆயிரக்கணக்காக ஆண்டுகள் நடந்தும்—மக்கள் நினைக்க வாழ்கின்றனர்.

தமிழறிஞர்களே! தமிழ் அன்னைக்கு உண்மைத் தொண்டு ஆற்றியோரே தமிழ் மக்களின் உள்ளக் கோயிலில் உறைகின்றனர்; வணங்கும் கடவுளராய்த் திகழ்கின்றனர். போலி நடிப்பினர் பொலிவு சில காலமே நிற்கும். போலி நிறம் போயொழியும். பொய்யர் வாழார்.

வாழக் கருதும் வண்மையாளரே! வருக. நம் தமிழன்னை செம்பணி விரும்புகின்றாள்; செம்மையுள்ளத்தைக் கொள்வோம்; செந்நெறியில் நிற்போம்; செந்தமிழ்த் தொண்டு ஆற்றுவோம்; செந்தமிழ்ப் புலவர்களையும் புரவலர்களையும் போற்றுவோம்; 'வாழிய செந்தமிழ், வாழ்க நற்றமிழர்' என்று விண்ணதிரக் கூவுவோம்; களித்துக் கூத்தாடுவோம்; அதுவன்றே நாம் வாழ்தற்குரிய நெறி.

'செந்தமிழ்ச் செல்வி' வாழ்த்து

(கும்மி)

எங்கும் பரந்திடும் புகழால் நிறைந்தவள்
மங்கையாஞ் செந்தமிழ்ச் செல்வி—அவள்
சங்கையி லாண்டுக ளிருபது பெற்றனள்
நங்கையை வாழ்த்தி நலமுறுவோம்.

சந்தத மும்மவள் நந்தம இல்லத்துள்
மைந்தரு மகளிரும் போற்றும் வண்ணம்
செந்தமிழ்ப் பெரியீர்காள் சேர்ந்துநீ ரெல்லீரும்
பைந்தமிழ்க் கட்டுரை யணிகள் தந்தும்,

அங்கத்தின ராக யாவருஞ் சேர்ந்தே
பங்கமறு தழற் றங்கமென—என்றும்
மங்கையவள் வாழ மாபொருள் தந்தும்
கங்கைக்கரை தாண்டி வாழச்செய் வோம்.

இந்த வகைகளால் அவளைநாம் போற்றிடின்
என்றென்றும் பண்டுபோ லேற்றமுற—அவள்
நந்தமிழ் நாட்டினில் நாம்நல் வழிச்செல்லப்
பந்தம் பிடித்திடும் பாவை யாவாள்.

—வித்துவான் மு. நமச்சிவாயன்.

சங்ககாலத்துச் செந்தமிழ்ச்செல்வி

ஆசிரியர் ஔவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை
S. V. S. College, Tirupati

I

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு காண்பவர், இவ் வரலாற்றை வரலாற்று நெறிபற்றியும், இலக்கிய நெறிபற்றியும் ஆராய்வ துண்டு. இவற்றுள் வரலாற்று நெறிக்குரிய கருவிகள் பலவும் செவ்வையாகக் கிடைக்காமையால், வரலாறும் இலக்கியமும் ஒருசேரக் கொண்டு காண்பர். அம்முறையே நோக்கின், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சங்ககாலம், இலக்கியகாலம், புராணகாலம், பிரபந்த காலம் எனப் பகுத்துக் கொள்ளப்படும். சங்ககாலத்துக்குக் கருவியாகச் சங்க இலக்கியங்களைக்கொள்வர். இலக்கிய காலத்துக்குச் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாமணி, சூளாமணி, நீலகேசி, பெருங்கதை, இராமாயணம், மகாபாரதம் முதலியவற்றைக் கொள்வர். புராணம் என்றது திருவிளை யாடற் புராணம், கந்தபுராணம், பாகவதபுராணம் முதலாகத் தலபுராணங்கள் ஈறுகப் பலவகைப் புராணங்களையுமாகும். பிரபந்தங்கள், குமரகுருபரர், சிவப்பிரகாசர் முதலிய சான்றோர் பாடிய சிறுநூல்களும் வேறுபலர் எழுதியுள்ள அந்தாதி, மாலை, உலா, கோவை முதலியனவுமாகும். தேவார திருவாசகங்களும், திருமுறைகளும், நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்தம், தேசிகர் பிரபந்தம் முதலியனவும் ஏற்றபெற்றி மேற்கொள்ளப்படும்.

இவ்வாறு பலவகையாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஆராயப்படுமாயினும், காலத்தாலும் வரலாற்று நெறியாலும் பிறவகையாலும் காண்பார்க்குச் சங்ககாலமே மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததென்பது ஒருதலை. இம் முடிபின்கண் கருத்து வேறு பாடு இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. எவ்வகை ஆராய்ச்சி யாளரும் சங்ககாலத்து இலக்கியங்களை மேற்கொள்வதில் மிக்க ஆர்வமே அடைகின்றனர். இக்காலமும் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரமாண்டுகட்கு முன்னதென்பது எத்திறத்தார்க் கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும்.

இனி, இவ்விலக்கிய நெறியில் ஆராய்வார்க்கு இக்கால ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் சில தடைகளை நிகழ்த்துகின்றனர். இவர் ஆராய்ச்சி யுண்மைகளை விஞ்ஞானநெறியுண்மை (Scientific truth) தத்துவநெறியுண்மை (Philosophic truth), வரலாற்றுண்மை (Historic truth), புலவர் வாயுண்மை (Poetic truth) என நான்காக வகுத்து இவற்றிற்கு மதிப்பும் இக் கூறிய முறையே தந்தொழுகுவர். எல்லாவற்றிற்கும் இறுதியாகப் புலவர் வாயுண்மைகளை நிறுத்தியிருப்பது குறிக்கத்தக்கதாகும். இதற்கு அவர்கள் சிறந்த காரணமாக ஒன்று கூறுவர். "புலவர்கள் தாம் காணும் பொருளை உள்ளவாறு கூறுது சிறிது உயர்த்தியே கூறுவர்; அக்கூற்றில் சிறிது உண்மையல்லாதது கலந்தே இருக்கும்; அதனல், அதனை உள்ளதன் உண்மை கூறிய தாகவே கோடற்கில்லை" என்பர்.

இவர்கள் தம் முடிபு முழுதும் வடவர் மேலைநாட்டவர் வழக்காறுபற்றிய இலக்கியங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்திருக்கின்றனர். அவற்றுள் இல்லது புனைந்து கூறும் வழக்கும் அதுபற்றிய அணிவகையும் பிறவும் மலிந்திருக்கின்றன. மற்று, சங்க இலக்கியங்களை இவர்கள் நன்கு ஆராய்ந்து கண்டவர் அல்லர். இவை முழுதும் உள்ளதன் உண்மையை உள்ளவாறு காட்டும் சொல்லோவியங்கள் என்பதனை அறிந்தாரில்லை. பொய்யும் வழுவும் புனைந்து ஓதுபவரைப் புலவர் எனக் கொள்வது தமிழ்மரபன்று என்பது இவர்கட்குத் தெரியாது. தம் பொறி புலன்கட்குப் புலனகும் பொருளை ஐயந் திரிபற ஆராய்ந்துணர்தலும், உணர்ந்ததனை உள்ளவாறு உணர்த்தலும் உடையவரே புலவர் எனப்படுவர். புலவர் என்னும் சொற்பொருளையும் இவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருப்பதாக இவர்கள் உரைக்கும் உரைகள் காட்டவில்லை. ஆகவே, இவர்கள் கூற்று நம் சங்க இலக்கியத்திற்கு ஏற்பன அல்ல என்பது இனிது விளங்குகின்றது.

புலவர் வாயுண்மை யுரைகளில் சில பொய்யும் விரவியிருக்கு மெனத் தாம் கொண்ட முடிபுகளை வற்புறுத்தற்கு இவ் வாராய்ச்சியாளர் சிந்தாமணி, இராமாயணம் முதலிய இலக்கியங்களிலிருந்து சில புனைவுரைகளைக் காட்டுகின்றனர். " நும்மோரன்

ஞோர் மாட்டும், இன்ன பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின் மெய்யாண் டுளதோ இவ்வுலகத்தானே" (அகம். 286) என்றும், "செய்யா கூறிக் கிளத்தல், எய்யாதாகின்று எம் சிறு செந் நாவே" (புறம். 148) என்றும், "மாங்குடி மருதன் தலைவனாக உலகமொடு நிலைஇய பலர் புகழ் சிறப்பின், புலவர் பாடாது வரைக என் நிலவரை" (புறம். 72) யென்றும், "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின் வலவனேவா வானவூர்தி யெய்துப என்ப தம் செய்வினை முடித்து" என்றும், "தொல்லிசை நுணங்கு நுண் பனுவற் புலவன் பாடிய, இனமழை தவழும் ஏழிற்குன்றம்" (அகம். 345) "உலகுடன் திரிதரும் பலர் புகழ் நல்லிசை, வாய்மொழிக் கபிலன்" (அகம். 78) என்றும் வருவனவும், பிறவும் பண்டைப் புலவரது வாய்மையும், அதுபற்றி அவர்பால் மக்கள் கொண்டிருந்த நன்மதிப்பும் தெற்றெனவிளக்கும். இவற்றை அவர்கள் உண்மையறிவோடு காண்பரேல், இப் புலவர்வாய் வருவனவற்றைப் பொய்யொடு மிடைந்தவை எனக் கருத்தில் நினைத்தற்கும் கூசித் தம்மையே அருவருத்துக்கொள்வர்.

இதனாற் போந்ததென்னையெனின், பிறநாட்டு வரலாறு, அந்நாட்டுத் தொன்மை, மக்களின் வாழ்க்கைப்பண்பு முதலியவற்றை ஆராய்தற்கு வேண்டுமாயின், இவ்வாராய்ச்சியாளர் கொள்ளுங் கருத்து, பொருந்திற் பொருந்துமேயன்றிப், பண்டைத் தமிழ்மக்கட்குரிய சங்க இலக்கியப் புலவர் வாய்மொழி ஆராய்ச்சிக்குச் சிறிதும் பொருந்தாது என்பது வற்புறுத்தியவாறும். இப் புலவர்கள் வழங்கியுள்ளவற்றின் மெய்ம்மைத் தன்மைக்குச் சான்று காட்டலுறின் இக் கட்டுரை விரியுமென்றஞ்சி மேற் செல்லுகின்றும். சங்க இலக்கிய இன்கவித் திரட்டு, கபிலர், பரணர், நக்கீரர் முதலிய நூல்களையும்,* சங்க இலக்கியங்களையும் அறிஞர் நேரே தாமே கண்டு தெளிந்து கொள்வது சிறப்பாகும்.

சங்ககாலத்துச் செந்தமிழ்ச் செல்வி என்று எடுத்துக் கொண்டோமாயினும், சங்ககாலம் சங்கநூற் புலவர் இருந்த

* இளவழகனார், வேங்கடராயலு ரெட்டியார், வேங்கடசாமி நாட்டார், மறைமலையடிகளார் முதலியோர் எழுதியவை.

காலத்தையும் அவர்கட்கு முன்பிருந்த தொல்காப்பியர் காலத்தையும் உளப்படுத்தி நிற்கும். சங்க இலக்கியத்துள் தொகுக்கப்பெற்றுள்ள பாட்டுக்களிற் சில தொல்காப்பியத்துக்கு மூத்தனவாகவும் இருக்கலாம் என்றும், சில சங்ககாலத்துக்குப் பிற்பட்டனவாகவும் இருக்கலாம் என்றும் கூறும் அறிஞர் உண்டு. அவர் கருத்தும் அகப்பட, தொல்காப்பியர் காலத்தையும் ஈண்டு அடக்கிக்கொள்ளலாம். மேலும், தொல்காப்பியர் தம் காலத்தும் தமக்கு முன்னோர் காலத்தும் வழங்கிய வழக்க ஒழுக்கங்களைத் தம் நூலகத்தே வடித்துக் காட்டியுள்ளார். அவை பலவும் சங்க இலக்கியங்களால் வற்புறுத்தப்படுகின்றன.

சங்ககாலத்தே நம் தமிழகம் நிலத் தகுதிபற்றிக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பகுக்கப்பெற்றிருந்தது. தொல்காப்பியத்துள் பாலைக்கு நிலம் கூறப்படவில்லை. எனினும், அதற்குப் பின் வந்த சிலப்பதிகாரம் பாலைக்கு நிலம் காட்டுகின்றது. இதை நோக்கின், தொல்காப்பியர் காலத்துக்குப் பின்னும், சிலப்பதிகாரத்துக்கு முன்னும் பாலைக்கு நிலமுண்டாயிற்றென்று அறிகின்றோம். சங்க இலக்கியம் பாலைக்கும் ஓராற்றால் நிலம் குறிக்கின்றது. ஆகவே, சங்ககாலத்தே தமிழகத்தே ஐவகைப்பாகுபாடும் உண்டென்று துணியலாம்.

இந் நிலப் பாகுபாடேபற்றி மக்கட்சமூகமும் பாகுபாடு பெற்றிருந்தது. குறிஞ்சி நிலத்தவர் குறவர் என்றும், முல்லையோர் ஆயர் என்றும், பாலையோர் மறவர் என்றும், மருதத்தோர் உழவர் என்றும், நெய்தலார் பரதவர் என்றும் கூறப்பட்டனர்.

தமிழும் தனிச் செல்வியும்

பண்டிதை S. கிருஷ்ணவேணி யம்மையார்

இச் சொற்றொடரைக் கூறப் புகுங்கால், தமிழ், தனிச்செல்வி, தமிழும் தனிச்செல்வியும் என மூன்று வகைப்படுத்தி இயம்புவது இன்றியமையாததாகும்.

முதலில் தமிழைப்பற்றி ஆராய்வோம் :—உலகில் மக்கள் இயல்பினும், செயலினும், பண்பினும் பல திறப்பட்டிருத்தலைக் காண்கின்றோம். இத்தகையோரை ஒருங்கு கூட்டுவது மொழியேயாகும். வெவ்வேறு நாட்டினரேனும், பல திறப்பட்ட கொள்கைகளை உடையரேனும் அவர்களுக்கு மொழி ஒன்றாயின் அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் அளவளாவுதற்கு இடமேற்படுமன்றோ! இதனால் மக்களின் கூட்டுறவிற்குத் தலைசிறந்த காரணம் மொழியே என உணர்ந்தாம். இத்துணை மொழிகள் ஆயிரக்கணக்கானவை நம் நாட்டில் வழங்கிவரக் காண்கிறோம். அவற்றுள் ஒன்று நம் தமிழ் மொழியாகும். இது, சில மொழிகளைப் போன்று பிறமொழிகளின் உதவியைக் கொண்டே ஒலிக்கும் இயல்புடையதன்று; சில்லெழுத்துகளைப் பெற்றிருப்பினும் சொற்பரப்புடையதாய்த் தானே தனி நின்று பொருள்களைக் குறிக்கும் தன்மையுடையது. உண்மைகள் பலவற்றைத் தனித்தமிழில் எழுதி யிருக்கும் நூல்களை இன்றுங் காணலாம். தனித்தமிழில் எழுதித் தனித்தமிழில் பேசும் சான்றோர் இன்றும் உண்டு. பிறமொழிகளின் கலப்பின்றி எழுதுதலும், உரையாடலும் இயலுமோ என்பதற்கு இவை தக்க சான்றாகும். தமிழ்மொழி, வடமொழி இரண்டையும் நன்கு கற்ற புலவரும், மொழி ஆராய்ச்சியில் வல்லுனருமாகிய மேல்நாட்டு அறிஞரும் தமிழ் தனிமொழியே என நிலைநாட்டியுள்ளனர்.

தமிழின் இனிமை :—இனிமை என்பது, தமிழ் மொழிக்கு இயற்கையாக அமைந்த ஓர் ஒப்பற்ற அமைப்பாகும். தமிழில் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூன்று இனங்கள் உள்ளனவல்லவா? இம்மொழியில் வல்லோசை உடைய எழுத்துக்கள்தான் மற்ற மொழிகளில் மெல்லோசை யுடையனவாக

உள்ளன. தமிழின் ஒலி இயற்கை ஒலி, தமிழில் மார்பிற்குக் கீழ் ஓசையை அழுத்தி ஒலிக்கின்ற எழுத்துக்கள் கிடையா. சில மொழிகளிலோ நாபியிலிருந்து உச்சரிக்கப்படும் எழுத்துக்களும் உண்டு. ஒலி ஆழச் செல்லச் செல்ல இனிமை குறையுமன்றோ!

கையணி வளைந்திருப்பதால், எங்ஙனம் வளை எனப் பெயர் பெற்றதோ அங்ஙனமே இம் மொழி இனிமையுடைமையின் தமிழ் எனப் பெயர்பெற்றது. தமிழ் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் 'இனிமை' என்பது பலரும் அறிந்ததே! தமிழ் எனப் பகரும்போது உண்டாகும் ஓசையே இனிமை யுடையதாகும். இம் மூன்று எழுத்துக்களும் மூன்று இனங்களிலிருந்து எடுக்கப் பட்டன. இவற்றுள் ழகரமென்பது எம்மொழியினும் இல்லாத ஓர் இனிய எழுத்தாகும். இந்த ழகரம் கலந்து வரும் சொற் கள் பெரும்பான்மையும் இன்பம் பயப்பனவாகவே இருக்கக் காணலாம். இவ்வினிமையையும், இன்பத்தையும் வெளிப்படுத்த நம் பெரியோருள் ஒருவர் ஒரு பாவிலேயே பல ழகரங்களைப் புணர்த்திக் காட்டியுள்ளனர்.

"குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்." —திருக்குறள்.

இதனுற்றான் இத் தமிழை நம்மனோர் பைந்தமிழ், செந்தமிழ், தண்டமிழ், கன்னித்தமிழ், முதுதமிழ், தீந்தமிழ் என வழங்கு கின்றனர்.

தமிழின் சிறப்பு:—தமிழ் சுருங்கிய எழுத்துக்களை உடை யது. இஃது எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையில் குறைந்திருப்பி னும், உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளையும் குறிக்கும் சொற் களில் சுருங்கியதன்று; சொற்பரப்பு மிக வாய்ந்தது. பல கலை களையும் கற்ற அறிவுடையோர், கடின பொருளையும், சுருங்கச் சொல்லி நன்கு விளங்க வைத்தல் போன்று, சுருங்கிய எழுத்து களை வாய்க்கப்பெற்ற நம் தமிழும், எக் கடின பொருளையும் எளிதில் விளக்கக்கூடிய சொற்பரப்பு வாய்ந்து மக்களை மகிழச் செய்கின்றது.

"சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்" நன்னூல். இது யாவரும் விரைவில் கற்பதற்கேற்ற எளிமை வாய்ந்தது; சில

மொழிகளைப்போன்று எழுத்துகள் ஒருவித ஓசையும், சொற்கள் ஒருவித ஓசையும் உடையதன்று. ஆதலின், இத் தமிழைக் கற்கப் புகுவோர், மற்ற மொழிகளைப் பயிலும்போது கொள்ளும் சிரமத்தைக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. சிறு மக்களும் எழுத்துகளைக் கற்றவுடன் யாதொரு துன்பமுமின்றி அவற்றைக் கூட்டிச் சொற்களைப் படிக்கத் தொடங்குகின்றார்கள். இது பேராண்மையும், பெட்பும், பொருட்செறிவும், சொற்பரப்பும் வாய்ந்தது.

இன்னும் வேறெந்த மொழியிலுமில்லாத அகத்திணை நூல் ஒன்று தமிழில் அமைந்துள்ளது. இது தமிழிற்கே உரிய நூலாகும். இஃதொரு மனோதத்துவ நூல். இதைச் சிற்றின்ப நூல் எனச் சிலர் கூறுவர். அங்ஙனமன்று; இது படிப்படியாய் உயரும் மனிதனின் மனோநிலையை அளந்து காட்டும் ஓர் அளவுகோலாகும். இம் மனோ உயர்வுதான் மனிதனைப் பேரின்பத் துறையில் கொண்டு சேர்க்கிறது. தமிழரின் வழக்க ஒழுக்கங்களையும், மணமுறைகளையும் தெள்ளிதின் விளக்கிக் காட்டுவதற்கு இஃதொரு திறவுகோலாகும். இதைப் போன்ற சிறப்புகள் பல இருப்பினும் அவை யாவற்றையும் எடுத்தியம்ப வேண்டுவது இங்கு அவசியமின்மையின் இத்துடன் நிறுத்திக்கொண்டாம்.

இனித் தனிச்செல்வி என்பதை ஆராய்வாம் :—செல்வன் என்னும் ஆண்பாற் பெயர், பெண்பாலில் செல்வி என ஆயிற்று. செல்வமுடையவர் எவரோ அவரையே செல்வர் எனப் பகருகின்றோம். இவ்வுலகச் செல்வங்கள் பலப்பல. அவற்றைப் பொருட்செல்வம், கல்விச் செல்வம் என்னும் இருபகுதியுள் அடக்கலாம்.

பொருட்செல்வம் :—இவ்வுலக இன்பங்களைத் துய்த்தற்குப் பொருள் இன்றியமையாததாகும். இஃதில்லாதபோது மக்கள் அடையும் துன்பங்கள் அளவிறந்தன. அறம், பொருள், இன்பங்களுள் நடுவணுறும் பொருள் பொருந்தில் முன்னுள்ள அறத்தையும், பின்னுள்ள இன்பத்தையும் எய்தத் தடையிலது.

"பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லை"

"பணமற்றவன் பிணம்"

" பணம் பத்து வகையும் செய்யும் "

" இல்லானை இல்லாளும் வேண்டாள்
ஈன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள் "

இவைகள் பொருளைப்பற்றி எழுந்த வாக்கியங்கள்.

இத்தகைய பொருளைப் பலரும் விரும்பக் காண்கின்றோம். ஆயினும் உண்மைப் பொருளுணர்ந்த சான்றோர் இச் செல்வப் பொருளைச் சிறந்ததென மதித்தவில்லை. ஏன்? இது நிலையற்றது; இன்றிருந்து நாளை அழியும் இயல்புடையது; ஈட்டல், காத்தல்களில் மிக்க துன்பத்தை விளைக்கக்கூடியது என்பது அவர்கள் தீர்மானம். 'சிறியரே மதிக்குமிந்த செல்வம்' என்றார் குசேலரும். இது செல்வம் என்னும் பெயரைப் பெற்றிருத்தல் குறிக்கத் தக்கதாகும். செல்வத்தின் இயல்பையும், செல்வமுற்றோர் ஓரிமைப்போதில் அதை இழக்கும் நிலையையும் நம் ஆழ்வார்,

" ஒரு நாயகமாய் ஓட வுலகுட னாண்டவர்
கருநாய் கவர்ந்த காலர் சிதைகிய பானையர்
பெருநாடு காண இம்மையிலே பிச்சைதாம் கொள்வர்
திரு நாரணன்தாள் காலம்பெறச் சிந்தித் துய்ம்மினோ." 4-1-1

என்னும் பாசுரத்தில் தெள்ளிதின் விளக்கியுள்ளார்.

இன்னும்,

" குன்றத் தனை இரு நிதியைப் படைத்தோர்
அன்றைப் பகலே அழியினு மழிவர்."

" குடைநிழ லிருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர்
நடைமெலிந் தோரூர் நண்ணினும் நண்ணுவர்."

இச் சொற்றொடர்களையும் நோக்குக.

இனி எஞ்சி நிற்பது கல்விச்செல்வமே யாகும். இக் கல்வியின் சிறப்பைப்பற்றி அறியாதார் ஒருவருமிலர். பாதுகாத்தற்கு எளிது; அழிவற்றது; கொடுக்கக் குறையாது; என்றும் இன்பத்தை யூட்டுவது; துன்பத்தை ஒழிப்பது; உற்றார் உறவினர், நட்பினர் போன்று என்றும் உதவிபுரிவது; மேன்மேலும் அறிவைத் துலக்குவது; சான்றோர் கூட்டுறவை அளிப்பது;

அறிவுடையோர் அவையின்கண் முதன்மைப்பெறச் செய்வது; சிற்றுயிர்க்குற்ற துணையாவது; எழுபிறவிகளிலும் தொடர்ந்து நன்மை யளிப்பது; இறைவன் அன்பைச் பெருகச்செய்வது இக் கல்வியேயாகும். இக் கல்வியைக் காட்டிலும் உயர்பொருள் இவ்வுலகில் வேறு இல்லையெனக் கூறல் மிகையாகாது.

> "ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி யொருவற்கு
> எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து." —திருக்குறள்

இங்ஙனம் இக் கல்வி மக்களுக்குப் பல நன்மைகளையும் தரக் கூடியதாயிருப்பினும், இஃது எப்போது சிறந்த நலனை யளிக்கிறது; எதுவரையும் சென்றால் இதன் முழுப்பயனையும் பெறலாம் என்பதைச் சிறிது நோக்குவாம். எப்போது இறைவனது கழல்களுக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகும் ஞானத்தைப் பெறுகின்றோமோ அப்போதுதான் இக் கல்வியின் பயன் கைவரப் பெறுகிறது. இன்றேல் பயனற்றதாகும்.

> "கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
> நற்றாள் தொழாஅ ரெனின்." —திருக்குறள்.

கல்விச் செல்வத்தின் முடிவு எது? ஈசன் திருவடிகளுக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகுவதே! இத் தொண்டைத்தான் சேஷத்வம், சேஷத்வம் எனக் கூறுகின்றோம். இதனால் கல்விச்செல்வமே சிறந்தது என்றும், அக் கல்விச் செல்வத்தின் முடிவு சேஷத்வம் என்றும் வரையறுக்கின்றமையின், சேஷத்வச்செல்வமே செல்வங்கள் யாவற்றினும் முதன்மையுற்றதும் தலை சிறந்ததும் என அறிந்தாம். இவ்வுண்மைச் செல்வத்தை வாய்ந்தவரே உயர் செல்வராவர்.

இனி, இத்தகைய செல்வியார் யார்? யாரை இச் சீரிய செல்வத்திற்கு இலக்கானவர் எனக் கூறலாம்? எனில், திருப்பாவையைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நம் கோதையாரே செல்வி என்னும் திருநாமத்திற்கு இலக்காவார் என்பது ஊன்றிக் காண்பார்க்குப் புலனாகாநிற்கும். சான்றோர் இவருக்குத் "திருப்பாவைச் செல்வி" என இட்ட திருநாமத்தையும் நோக்குக. இவர் சேஷத்வச் செல்வத்தை உடைத்தாயிருந்தார் என்பதற்கு இவரியற்றிய திருப்பாவை என்னும் நூலே சான்று பகரும்.

இத் திருப்பாவை, திரு+பாவை எனப் பிரிவுறும். இவ் விரண்டு சொற்களுக்கும் பல பொருள்கள் உண்டு.

திரு=இலக்குமி, அழகு, தெய்வீகம், செல்வம்
பாவை=பெண், சித்திரம், கண், பதுமை

இவ்விரு மொழிகளுக்கும் இறுதியில் இயம்பப்பெற்ற இரண்டு பொருள்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். செல்வம் என்பது சேஷத்வச் செல்வத்தைக் குறிக்கும் என முன்னரே கூறியுள்ளோம்.

பதுமையின் இயல்பு, இதற்கு உரியவன், இதைத் தன் தலையில் வைத்து மகிழினும், தன் கையிற் றாங்கிக் குதிப்பினும், தன் காலிலிட்டு மிதிக்கினும் அவன் விருப்பத்திற்கேற்ப அடங்கியிருப்பதன்றோ! அங்ஙனமே ஜீவாத்மாவாகிய சேதனனும், பரமாத்மாவின் பிரியத்திற்கேற்ப ஒழுகிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டுள்ளான். அவனிட்ட வழக்காய் நிற்பதே இவன் ஸ்வரூபமாகும். இக் குணந்தான் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் பாரதந்த்ர்யம் எனப் பகரப்படுகிறது. இம்முறையில் திருப்பாவை சேஷத்வ, பாரதந்த்ர்யங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டுள்ள ஒரு சிறந்த நூல் எனத் தெள்ளிதின் புலப்படவில்லையா? இதற்கு அகச்சான்றும் உள்ளது.

"எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்றன்னோடு
உற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்று"

என்னும் நம் கோதையாரின் பொன்மொழிகளைக் காண்க. இதனால் நம் கோதையார் சேஷத்வச் செல்வி என உணர்ந்தாம்.

நிறமாலைச் சிறப்பு

டி. பி. நவநீதகிருஷ்ணன் எம். ஏ.
[பௌதிக நூல் விரிவுரையாளர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்]

"பார் ! சுடர்ப் பரிதியைச் சூழவே படர்முகில்
எத்தனை தீப்பட் டெரிவன ! ஓகோ !
என்னடி யிந்த வன்னத் தியல்புகள் !"

என்றார் பாரதிக்கவி. நாள்முழுதும் வெண்கதிர்களைப் பரப்பிய பரிதி மேலை போம்போது வன்னக் களஞ்சியமாய் மறைவதைக் கண்டு, இயற்கையினழகி லீடுபடும் கவி வியப்புறுதல் இயல்பே யாம். இயற்கையின் மறைகளை அறிவதி லீடுபடும் விஞ்ஞானியும் 'இந்த வன்னத்தியல்புகளை' ஆராயவிரும்புவதில் வியப்பொன்று மில்லை. விஞ்ஞானப் பேரறிஞரான நியூடன் (Newton), முதன் முதலாக இவ் வாராய்ச்சியி லீடுபட்டனர். அவர், தாமியற்றிய சோதனையைக் குறித்துப் பின்வருமாறு விவரித்துள்ளார்.

"இருட்டறையொன்றினுள் சன்னற்கதவுகளொன்றில் வெட்டப்பட்ட சிறுதுளையொன்றின் வழியே, ஞாயிற்றின் கதிர்கள் பாயுமாறு செய்தேன். அவற்றின் பாதையில் முப்பட்டைக் கண்ணாடி (Prism) யொன்றை வைத்தேன். இதனால் ஒளிக்கதிர்கள் விரிக்கப்பட்டு, எதிர்ச்சுவரின் மீது, பல நிறங்களுடன் விழுந்தன." இவ்வாறு, தான் கண்ட பல வர்ண ஒளிப்பரப்பிற்கு, அவர் 'நிறமாலை' (Spectrum) என்று பெயரிட்டார். இதன் பின், நியூடன் பல சோதனைகளைச் செய்தார். அவற்றின் விளைவாய், அவர், ஞாயிற்றின் ஒளி, சிவப்பு-செம்மஞ்சள்-மஞ்சள்-பச்சை-நீலம்-அவுரி நீலம்-ஊதா இன்னோரன்ன பல நிறங்களாலானது எனக் காட்டினார். இதைப் பின்பற்றி, நியூடனின் சோதனையை நாம் முற்றும் விளக்கலாம். முப்பட்டைக் கண்ணாடியினூடே ஒளி செல்லும்போது, அதில் விலக்கம் (Refraction) ஏற்படுகின்றது. ஆனால், அவ்விலக்கம் நிறத்திற்கேற்றவாறு மாறுபடும். இதனால் வெண்ணொளித் திரளிலுள்ள பல நிறக் கதிர்கள் ஒன்றினின்றொன்று விலகிச் செல்கின்றன. இதனால் ஒளி பல நிறங்களாய்ப் பிரிந்து வெளிப்படுகின்றது.

பலநிற ஒளிகள் ஒன்று சேர்வதினாலேயே வெண்ணொளி உண்டாகின்றதென்பதை மற்றொரு சோதனை மூலமும், நாம்

விளக்கலாம். ஓர் அட்டை, வட்டவடிவமாக வெட்டப்படுகின்றது. அதன் பரப்பு பல பகுதிகளாகக் கோடுகளால் பிரிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும், சிவப்பு முதல் ஊதா வரையிலுள்ள நிறங்கள் முறையே பூசப்படுகின்றன. பின், அவ் வட்டையின் நடுவில் ஓர் அச்சு செருகப்பட்டு, அது, வேகமாகச் சுழற்றப்படுகின்றது. அப்போது அவ் வட்டை வெண்ணிறமாய்க் காணப்படுகின்றது. இதனின்று பல நிறங்கள் சேர்ந்ததே வெண்ணிறம் எனும் உண்மை நிலைநாட்டப்படுகின்றது.

இதுகாறும், வெண்ணொளி பல நிறங்களாலாயது எனக் காட்டினோமேயன்றி, மேற்றிசையில் மறையும் பரிதியின் தோற்றம் பொன்மயமாய் இருப்பதேன்? எனும் வினவிற்கு விடை பகரவில்லை. அதைப்பற்றி இனி நாம் விளக்குவோம். நடுப்பகலில், ஞாயிறு உச்சத்திலிருக்கும்போது அதன் கதிர்கள் செங்குத்தாய் நம் உலகில் விழுகின்றன; காலையிலும் மாலையிலும் அவை மட்டமாய் வருகின்றன; இடைக் காலங்களில் சாய்வாய்ப் படுகின்றன. இன்னும், நம் உலகைச் சுற்றிலும் காற்று மண்டலமாகிய பவனம் (atmosphere) உள்ளது. ஆதலின் ஒளிக்கதிர்கள் பவனத்தின் வழியே செங்குத்தாய் விழும்போதும் சாய்ந்து படும்போதும், மட்டமாய் வரும்போதும் வெவ்வேறான தூரங்கள் செல்கின்றன. செங்குத்தாய்ச் செல்லும் தூரம் யாவற்றினும் குறைந்ததாயிருக்கும்; சாய்ந்து செல்லும்போது சாய்வு அதிகரிக்க அதிகரிக்க தூரமும் மிகைபடும்; மட்டமாய்ச் செல்லும்போது யாவற்றினும் அதிகமான தூரம் செல்லவேண்டும். இன்னும், ஒளி பவனத்தினூடே செல்லும்போது, பவனத்திலுள்ள நுண்ணிய துகள்களால் (Particles) அது சிதறடிக்கப்படும் (Scattering) கப்படும். இச் சிதறல் ஒளி செல்லும் தூரத்தைப் பொருத்ததாயிருக்கும். ஆதலின், நடுப்பகலில் சிதறல் சிறிதளவானதாயும், காலைமாலைகளில் மிகுதியானதாயும் இருக்கும். மேலும் சிவப்பு ஒளியில் ஏற்படும் சிதறல் குறைவானதாகவும், ஊதா ஒளியில் ஏற்படும் சிதறல் அதைவிடப் பன்மடங்கு மிகுதியானதாகவும், ஏனைய ஒளிகளில் ஏற்படும் சிதறல் இவையிரண்டிற்கும் இடையான அளவினதாயும் இருக்கும் என்று ரேலே பிரபு (Lord Rayleigh) கண்டுபிடித்துள்ளனர். இதனால்,

சிவப்பு ஒளியின் சிதறலுக்கும் ஊதா ஒளியின் சிதறலுக்குமுள்ள வேற்றுமை நடுப்பகலில் குறைவாகவும், காலைமாலைகளில் அதைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாகவும் இருக்கும். ஆதலின், நடுப்பகலில் எல்லா நிற ஒளிகளும் சரமாக இருப்பதால், நாம் பெறும் ஒளி வெண்ணிறமாகவே யிருக்கும். காலை, மாலையிலோ சிவப்பு ஒளியில் சிறிதளவும் ஊதா ஒளியில் பேரளவும் சிதறடிக்கப்பட்டு விடுவதால், இவ் வேளைகளில், சிவப்பு-செம்பீதம்-மஞ்சள்-பச்சை ஒளிகளின் கலவையால் ஏற்படும் நிறத்ததாகிய ஒளியைப் பெறுகிறோம். இதனாலேயே, ஞாயிறு தோன்றும்போதும் மறையும்போதும் பொன்னிறமாய் மிளிர்கின்றது.

தொடக்கத்திலுள்ள வரிகளுடன் நில்லாது, பாரதிக்கவி,

"........................முன்னே
சமையுமொரு பச்சைநிற வட்டங் காண்பாய்
தாணியிலிங் கிதுபோலோர் பசுமை யுண்டோ."

என, மேலும் பாடுகிறார். கவி குறிப்பிடும் தோற்றத்தை, ஞாயிறு மறையுங்கால், நாம், சில விநாடிகளுக்குக் காணலாம். சில சமயங்களில் பரிதியின் வட்டத்தினோரம் முழுமையும் பச்சையாயிருக்கும்; சில போழ்து வட்டத்தின் பகுதிமட்டுமே பச்சையாய்க் காணப்படும். அரிதாக, ஞாயிறு மறைந்த அக்கணமே, பசுமையான சுடர்மிளிரும் காட்சி தென்படும். இத் தோற்றங்களுக்குக் காரணம், பவனத்தில் திரண்டுள்ள நீராவியேயாகும். நீராவி, சிவப்பு-மஞ்சள்-பொன்னிற ஒளிகளைக் கிரகித்துக்கொள்ளும் தன்மையைப் பெற்றுள்ளது. ஆதலின், அது பரிதியினொளியினின்று இந் நிறங்களைக் கிரகித்துவிடும். நாம் முன்னரே காட்டியபடி, ஞாயிறு மறையுங்காலத்தில் நாம் பெறும் ஒளி, ஊதா நீல மற்று, சிவப்பு-மஞ்சள்-செம்பீத-பச்சை நிறங்களின் கலவை பெற்றதாயிருக்கும். இதனின்று இப்பொழுது, சிவப்பு-செம்பீதம்-மஞ்சள் மறைந்துவிடவே, எஞ்சியுள்ளது பச்சையே. இதனாலே இப் பச்சை நிற வட்டத்தைக் காண்கிறோம். பாட்டிலே, பார்த்தன் பரிதியெழிலைப் பாஞ்சாலிக்கு விளக்குங்கால் இக்காட்சியை வர்ணிப்பதாக நாம் காண்கிறோம். 'பச்சைக்கதிரைக் கண்டவர், உணர்ச்சியின் பாற்பட்ட எவற்றினும் பிழையார்' என்று ஸ்காட்லண்டு

(Scotland) நாட்டு மக்களிடை ஒரு பழமொழி வழங்கி வருதலை யும், மனிதத் தீவிலுள்ளவர் (Isle of Man) இப் பச்சையொளிக்கு 'உயிரொளி' (Living Light) எனப் பெயரிட்டுள்ளனர் என்ப தையும் இங்குக் குறிப்பிடலாம்.

நம்மிடை தோன்றிய தமிழ்க்கவி, இன்னும் கூறுவதாவது :

" எத்தனை செம்மை ! பசுமையும் கருமையும்
எத்தனை ! கரிய பெரும்பூதம் !
நீலப் பொய்கையின் மிதந்திடுந் தங்கத்
தோணிகள் ; சுடரொளிப் பொற்கரை யிட்ட
கருஞ்சிக ரங்கள் ! காணடி யாங்குத்
தங்கத் திமிங்கலம் ! தாம் பல மிதக்கும்
இருட்கடல்."

இத் தோற்றங்கள், மறையுங் கதிரவனொளி முகில்கள்மீது படுவ தால் உண்டாகும் ஒளிச்சிதறல்களால் உண்டாவதாகும். முகில் கள் வடிவும் இடங்களும் அவற்றின் உருவங்களும் அடிக்கடி மாறிக் கொண்டிருக்கும் தன்மையுடைய வாதலின், இத் தோற்றங்களும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் காட்சிகளை யளிக்கும். இவற்றிற்கு 'முத்துச்சிப்பி முகில்கள்' (Mother of Pearl clouds) என்று பெயர். ஏனெனில் முத்துச்சிப்பிகளின் மீது ஒளிபடும்போது, அவ்வொளிபடும் திசையை யொட்டிப் பல்வேறு நிறங்களாலான பல தோற்றங்களை (முகில் தோற்றங்கள் போன்றவை), நாம் காண்கிறோம்.

இன்னும், நம் கவி பாடுவதாவது,

" இமைகுவிய மின்வட்டி யின்வயிரக் கால்கள்
எண்ணில்லா திடையிடையே யெழுதல் காண்பாய்."

இக் கால்களுக்குக் காரணம் யாது என்பதை விஞ்ஞானம் இன் னும் ஐயமற்ற முறையில் விளக்கவில்லை. ஆயினும், இவை, வானில் பல்வேறிடங்களில் திரிதரும் உறைபனிப் படலங்களில் ஒளிபட்டுப் பன்முறையும் பிரதிபலிப்பதால் தோன்றுகின்றன எனப் பொதுப்படக் கூறலாம். நம் கோளின் வளைவும் அத் தோற் றத்திற்குக் காரணமானவற்றில் ஒன்றாயிருக்கலாம் எனச் சில விஞ்ஞானிகள் எண்ணுகின்றனர்.

இனி, இத் தோற்றங்கள் யாவற்றிற்கும் பின்னெழினியான வான் நீலநிறமாயிருப்பதேன்? எனும் வினவிற்கு விஞ்ஞான மளிக்கும் விடையைக் கூறுவோம். கதிரவனது வெண்ணொளி பாயும்போது ஊதாநிறக் கதிர்களே மிகவும் சிதறுண்டு மறைகின்றன என இதற்கு முன்னே விளக்கியுள்ளோம். அவ்வாறு சிதறுண்ட கதிர்களே மேல்நோக்கிச் சென்று வானை, நீலவானாக்குகின்றன. இதனாலே நீலவானைப் பகற்பொழுதில் மட்டுமே காண்கிறோம். இரவில் கருவானையே காண்கிறோம். இன்னும் வானின் நீலநிற ஒளி சிதறுண்டு பிரதிபலித்தலாலேயே நீலத்திரைக் கடலைக் காண்கிறோம்.

இன்னும், ஒரோர் போழ்து வானத்தில் அழகுற அமையும் வானவில் அளிக்கும் காட்சியால் கவரப்படாதவரு முளரோ! இவ் வானவில் தோன்றுதற்கு, விஞ்ஞானம் கூறும் காரணம் யாது? என வினவலாம். இதற்கான விடையையும் நியூடனே கண்டுபிடித்தார். "வானில் அங்கு மிங்கும் நீர்த்துளிகள் மிதந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில சமயங்களில் அவை ஒழுங்காக ஒன்றின் பக்கத் தொன்றாகச் சேரும். அப்பொழுது பரிதியினொளி அவற்றின்மீது படும்போது, அத் துளிகள் ஒவ்வொன்றினின்றும் பன்முறையும் பிரதிபலிக்கும் ஒளி பல நிறங்களாய்ச் சிதறி வெளிப்படும். துளிகள் ஒழுங்காக அமைந்திருப்பதால் பலநிற ஒளிகளும் ஒழுங்கு முறையுடன் அமைகின்றன. இவ்வாறமைதலால் வானவில் வானில் திகழ்கின்றது. அத் துளிகளின் அமைப்புக்கேற்றவாறும் பிரதிபலித்தலின் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கவாறும், இரண்டு-மூன்று-பல வானவிற்கள் ஒரே சமயத்தில் ஒரோர்போழ்து காணப்படும். ஒளி பிரதிபலிப்பதால் வானவில் தோன்றுவதால், கதிரவனுள்ள இடத்திற்கு எதிர்முகமாய்ப் பார்க்கும்போதுதான் அதைக் காணலாம்.

வானில் காணப்படும் விந்தைகள் இன்னும் பலவுள்ளன. ஆயினும் நாம் அவற்றைப்பற்றியெல்லாம் கூறப்புகின், இக் கட்டுரை மிகவும் விரியுமாதலின் மேற்கூறியவற்றுடன் முடித்துக் கொள்கிறோம். இச் சிறு கட்டுரையின் இறுதியில் நாம் கூற முன்வந்துள்ளது ஒன்றேயாம். இயற்கையன்னையே கலையையும், விஞ்ஞானத்தையும் ஊட்டுகின்றாள். இயற்கைக் காட்சிகளைக் கட்புலனால் கண்டு மகிழ்கின்றோம்; அவற்றைப்பற்றிக் கவிதைகளில் படித்து உணர்ச்சி மேலிடுகிறோம்; அவற்றினை ஆராய்ந்து அறிவு மலர்ச்சியடைகிறோம். ஆதலின், இம் மும்முறையும் சேர்ந்ததனாலேயே முழுமையான மக்களாய்த் திகழ்கின்றோம்.

"பெரும்பெயர்க் கடவுள்"*

[இளவழகனார்]

வாழ்க்கையின் விளக்கத்துக்கு இன்றியமையாததாய் உள்ளது எது? என்பதும், அவ்வின்றியமையாததை அறிந்து அடைந்து விளக்கங்கொள்வது எவ்வாறு? என்பதும் தெரிந்து வாழ்க்கை நடத்துவோர் உலகில் மிகச் சிலராவர். அவர் உலகிற் பலராதல்வேண்டும். அங்ஙனம் ஆதற்கு, ஒல்லும் அளவு முயல்வதே 'தொண்டு' எனப்படுகின்றது.

'கல்வி' என்பதும் 'தொண்டு' என்பதும் பொருளுட்பத்தில் ஒன்றேயாம். தோண்டப்படுவது தொண்டு; கல்லப்படுவது கல்வி. கல்லல் என்பதற்குத் தோண்டல் என்பது பொருள். ஒரு பொருளில் வரும் இவ்விரு சொற்களையும் திருவள்ளுவர், "மாந்தர்க்குத் தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி; கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு" என நன்கு வழங்கியிருக்கின்றனர். இரண்டின் கருத்தையும் வேறொரு மொழியினாற் கூற விரும்பினல், 'ஆழ்ந்து நோக்குதல்' என்று தெரித்துக்கூறலாம். தாமும் ஆழ்ந்துநின்று பிறரும் ஆழ்ந்துநிற்றற்கு ஏற்ற நன்முயற்சியே, இவ்வாற்றால், 'தொண்டு' எனப்படுமென்பது நன்கு விளங்குகின்றது. ஆழ்ந்து கருதுதலால் தோன்றும் ஒளி நுட்பமே கல்வியில் தோன்றும் வாக்கொளியாகும். இதனால், வாக்குக்குந் தொண்டுக்கும் உள்ள இயைபும் இனிது பெறப்படும்.

இனித், தாமும் பிறரும் ஆழ்ந்துநிற்ற லென்னுந் தொண்டு தான் யாதென்று அறிந்துகொள்ளல்வேண்டும்.

பொதுவாக மக்கள், உலகத்தைப், புலனறிவு கண்ணாக ஆராய்ந்து அறிகின்றனர். நினைவாழமுடைய சிலர், புலனறிவின் நீங்கிச் சிற்சில நேரம் மனனறிவினாலேயே நினைந்து அறிகின்றனர். அங்ஙனம் அறியும்போது, புலனறிவு மனனறிவோடு ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றது.

இனி, அவரினும் ஆழ்ந்த அறிவுடைய சிலர் புலனும் மனனும் நீங்கி அறிவு நிலையிலேயே எதனையுங் கருதிச்செய்கின்றனர். இந் நிலையில் முன் அறிவுகள் இரண்டும் இவ்வறிவினோடு பிரிவற இயைந்து நிற்கின்றன. புலனறிவைத் தன்னோடு ஒன்றுபடுத்திக்கொண்டு மனனறிவு இப்போது உயிரறிவு நிலையில்

ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றது. இம் மூவகை நிலையும் பொதுவாக 'அறிவுநிலை' எனப்படும்.

இந் நிலை வரையில் உயிரின் முனைப்புண்டு; 'யான்' 'எனது' என்னும் எண்ணமும் உண்டு.

இவ் வறிவுநிலை முதிர்ந்த நிலைக்கு வருங்கால் உணர்வு நிலையாக மாறி விளங்கும். இந் நான்காம் நிலைமுதல் அருள்விளங்கும் நிலையாம். எனது யான் என்னும் அறிவுநிலை மாறிப் போனமையால், இந் நிலை அகன்ற மன்றமாயிற்று; அருள்விளங்குந் திருச்சிற்றம்பலமாயிற்று.

உயிரின் முனைப்புள்ள வரையில் ஆழ்ந்து செல்லுஞ் செயல் உயிர்க்கு உண்டு. மணற்கேணியைத் தோண்டிச் சென்றால், வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததான தேவைப் பொருள் அங்கு ஊறிவரும் என்று திருவள்ளுவர் தெரிவித்தார். ஆழ்ந்து செல்லுதற்குரிய உயிரறிவு நிலை வரையில் உயிர் சென்றபின் ஆங்கு நேர்ந்த உணர்வு நிலையில், உலக விளக்கத்துக்கு அடிப்படையாக உள்ள இறையருள் ஊறி வருகின்றது.

உணர்வு நிலையாகிய மன்றத்துக்கு இடம், 'இதயம்' அல்லது நெஞ்சு எனப்படும். இதனை 'மலர்' என்றுஞ் சொல்வதுண்டு. 'நெஞ்சத் தாமரை' என்று வழங்குவதனாலும் அவ்வுண்மை தேறப்படும். உணர்வு நிலையாகிய ஆழ்ந்த நிலைக்குச் சென்றால், ஆண்டு இறையருள் ஊறியசைதலின், அதனைத் திருவள்ளுவரும் "மலர்மிசை ஏகினான்" என்பதனால் தெளிவுறுத்துவாராயினர். "உறவுகோல் நட்டு உணர்வு கயிற்றினால் முறுக வாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே" என்று அப்பரடிகளும் இதனை அருளிச் செய்தனர்.

இங்ஙனம் இதய மலராகிய உணர்வு நிலையில் நடைபெறுகின்ற திருச்சிற்றம்பலத் திருநடனத்தில், மிகு நுட்பமான திருச்சிலம்பொலியும் நிகழும். நுண்ணொலியாகிய இது பருநிலையாகிய அறிவுநிலையில், வான் ஓசையை இடனாகக்கொண்டு எழுத்தோசைகள் செவிப் புலனாதற்கும் ஏதுவாம்.

உணர்வுநிலையில் இறைவன் ஊற்றெடுத்து விளங்குகின்றனன் என்பது, இந் நுண்ணொலி நிகழ்ச்சியினாலும் வெளியே நன்குணரப்படும். இறைவன் விளக்கத்தால் நிகழும் இந் நுண்ணொலிப் பொருளே, 'வாக்கு' 'அருள் வாக்கு' 'மகா வாக்கியம்' 'அஞ்செழுத்து' 'மந்திரம்' 'ஓங்காரம்' 'இறைவன் பெயர்' 'ஒரு மொழி' 'குருமொழி' 'வேதம்' 'ஆகமம்' முதலிய பெரும்பெயர்களாய்க் கேட்கப்படுகின்றது.

உலகத்தின் விரிவுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக உள்ள ஏதுக்கள் ஒலியும் ஒளியுமாகும். உணர்வுநிலையில் இறைவன் விளங்கிவருவானெனின், இங்ஙனம் மிகு நுட்பமான ஒளி விளக்கமே வடிவமாக, ஒலிப்பொருளே பெயராக இயங்கி வருவானென்பது தெரிகின்றது. ஒளியுருவிலும் ஒலிப்பெயரிலும் இங்ஙனம் எல்லாவற்றையுங் கடவிவருகின்ற கடந்த பொருளாகிய ஒரு முழுமுதலை அக் கருத்துக்களெல்லாம் ஒருங்கு விளங்கும்படி 'பெரும்பெயர்க் கடவுள்' என்று கூறுவது மிகவும் பொருந்தும்.

'கடவுள்' என்னும் பெயரில் ஒளிநுட்பம் உண்டு. எல்லாவற்றையுந் தான் விளக்கித் தன்னை விளக்குவது ஒன்றின்றி நிற்பது ஒளி.

'பெரும்பெயர்' என்பதை 'மகாவாக்கியம்' என்ப. 'ஒரு மொழி' என்பது அதன் கருத்து. "எண்ணியுருகுங் குருநாதன் என்பால் உரைத்த ஓர் மொழியே" என்று பட்டினத்தடிகள் இப் பெரும் பெயரை நினைந்தனர். அது, ஐந்தெழுத்துத் திருமந்திரம்.

இங்ஙனம் ஒலி ஒளிகள் வாயிலாக இறைவன் உணர்வு நிலைக்கண் ஊறி முன்னிற்கின்றனன் என்பது, 'பெரும்பெயர்க் கடவுள்' என்னுந் தொடரினால் நன்கு விளங்குகின்றது.

உலகத்தில் ஒளியினும் ஓசை நுட்பமானது. ஒளி, தீயின்கண் தோன்றுவது; ஓசை, வானின்கண் தோன்றுவது. தீயினும் வான் நுண்ணிய பொருள். மேலும், ஒளி, கண்ணுக்குப் புலனாவது. ஓசை, செவிக்குப் புலனாவது. கண்ணறிவினுஞ் செவியறிவே உயர்ந்தது. இவ்வாற்றால், ஒளியினும் ஓசை நுட்பமானதென்பது தெளியப்படும்.

இனி, ஓசை பொருளில்லாதது; ஒலி பொருளுள்ளது. ஆதலின் வானோசையை இடனாகக்கொண்டு நிகழும் வாக்கொலி மிகு நுட்பமானது. இதனால், எல்லாவற்றினும் மிகுநுட்பமானது ஒலியே என்பதும், எனவே மிகுநுண்ணிய இறைவன், மிகுநுண்ணிய உணர்வுநிலையில், மிகுநுண்ணிய ஒலிவாயிலாகவே முதற்கண் முனையும் இயல்பினன் என்பதும் 'பெரும்பெயர்க் கடவுள்' என்னுந் தொடரில் முடிபொருளாக விளங்காநிற்கும்.

சிவஞானபோதத்தின் சிறப்புப் பாயிரத்தில் இத் தொடர் வருகின்றது. வாழ்க்கைக்கு விளக்கந் தரும் அடிப்படைப் பொருளாகிய அதனைத் தெரிந்து, அதன் வாயிலாக எல்லாங் கண்டுங் கருதியும் வாழ்தல் நலந்தருவதாகும்.

பிறந்தநாட் பரிசு

[காழி சிவ. கண்ணுசாமிப் பிள்ளை, பி.ஏ.]

பொழுது விடிந்தது;
பொற்கோழி கூவிற்று;
பொன்னம்மை குழந்தைகள்
மங்கைக்கும் மணிக்கும்
பிறந்தநாள் வந்தது;
பிள்ளைகள் எழுந்தனர்.

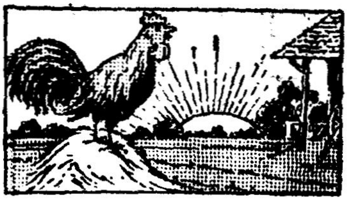

வண்டி ஒன்று
வாயிலில் நின்றது;
வாயிற் காவலன்
கதவைத் திறந்தான்;
மாமா இறங்கி
உள்ளே வந்தார்.

வண்டிக் காரன்
பின்னே வந்தான்;
பெட்டி படுக்கையை
உள்ளே வைத்தான்;
கூலி பெற்றுக்
கும்பிட்டுப் போனான்

மாமா குனிந்து
பெட்டியைத் திறந்தார்;
துண்டிற் கட்டிய
மூட்டையை எடுத்தார்:
மணியை அழைத்துக்
கையிற் கொடுத்தார்.

ஓலைக் கூடை
ஒன்றை எடுத்தார்;
மங்கையின் கையில்
மகிழ்ந்து கொடுத்தார்;
தலைக்கொரு ரூபாத்
தாளுந் தந்தார்.

மூட்டையை முதலில்
மணிப்பயல் பிரித்தான் ;
மாலுமி ஆடையும்
பாவாடை சட்டையும்
பளபள என்று
கண்ணைப் பறித்தன.

செப்பை எடுத்துக்
கூடையில் போட்டனர் ;
உள்ளே வைத்து
ஓடினர் வெளியே ;
கையைக் கோத்துக்
கடைக்குச் சென்றனர்.

ஆடையை உடுத்திக்
கூடையைத் திறந்தனர் ;
விளையாட்டுச் செப்புகள்
கண்டு களித்தனர் ;
பம்பரம் கயிறு
மணிப்பயல் எடுத்தான்.

சுற்றிச் சுழற்றிப்
பம்பரம் விட்டான் ;
நிலையில் நின்று
பம்பரம் சுழன்றது ;
மங்கை பார்த்து
மலைத்து மகிழ்ந்தனள்.

பின்னர் இருவரும்
திண்ணைக்கு ஓடினர் ;
கூடைச் செப்பைக்
கொட்டிப் பரப்பினர் ;
உணவு சமைத்தனர் ;
உண்டு களித்தனர் ;

பொம்மைப் பூனை
கடையில் இருந்தது ;
கழுத்தில் சலங்கையும்
மணியும் மின்னின ;
மங்கையின் கண்ணில்
பூனையே நின்றது.

எட்டணைக் காசு
கொடுத்தான் பையன் ;
சட்டெனப் பூனையை
மங்கை எடுத்தாள் ;
குதித்துச் சுற்றி
மார்பில் அணைத்தாள்.

குழலின் ஓசை
அருகில் எழுந்தது :
பாம்புப் பிடாரன்
பக்கத்தில் இருந்தான் ;
பிள்ளைகள் இருவரும்
பார்க்க ஓடினர்.

பிடாரன் ஆடிக்
குழலை ஊதினான் ;
பாம்பு சீறிப்
படத்தை எடுத்தது ;
இருவரும் பார்த்து
அஞ்சி நின்றனர்.

பிடாரன் பின்னால்
குட்டி நாய் ஒன்று,
"வள், வள்" என்று
குலைத்துக் குதித்தது ;
மெள்ள வந்து
பூனையைப் பார்த்தது.

'பூனைக் கேற்ற
பொன்னான சின்னநாய்'
என்றான் மணியும்,
இசைந்தாள் மங்கையும்,
விலைக்குக் கேட்டனர் ;
விரும்பி நின்றனர்.

"இன்று வயிற்றுக்கு
வழிவேறு இல்லை ;
நாலணாக் கொடுங்கள்
நாயைத் தருவேன்"
என்று பிடாரன்
மணியிடம் சொன்னான்

நாலணாக் கொடுத்தான் ;
நாயும் பெற்றான் ;
தூக்கித் துள்ளிச்
சிறுவன் ஓடினான் ;
பூனையை இடுக்கிச்
சிறுமியும் சென்றாள்.

தாயார் மகிழ்ந்து
தட்டிக் கொடுத்தாள் ;
நாய்க்குப் பசும்பால்
வைக்கச் சொன்னாள் ;
நாயும் குடித்துப்
பூனையைப் பார்த்தது.

"நீ ஏன் ஒன்றும்
உண்ண வில்லை;
வா வா, இப்படி"
என்று இழுத்தது;
கிண்ணங் கவிழ்ந்தது,
பாலுஞ் சிந்திற்று.

நாயும் பூனையும்
நல்ல தோழர்கள்,
விருப்பம் போல
விளையாடுந் தோழர்கள்,
என்று சிறுவர்
அன்றெலாம் ஆடினர்.

ஓய்ச்சல் இல்லை,
ஒழிச்சல் இல்லை;
பொழுது சாயும்
வரையில் ஆடினர்;
ஓடினர் பாடினர்
சலிக்க ஆடினர்.

பொழுது மறைந்தது,
இருள் கவிந்தது;
பூனை நாயுடன்
புகுந்தனர் உள்ளே;
உணவு கொண்டனர்,
ஓய்ந்து படுத்தனர்.

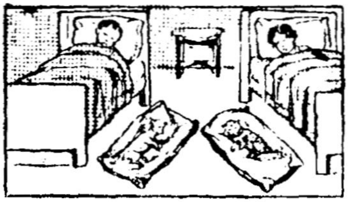

மங்கையின் அருகில்
பூனை கிடந்தது;
மணியின் அருகில்
நாய் படுத்தது;
நால்வரும் அயர்ந்து
நன்றாய்த் தூங்கினர்.

மதிப்புரை

சைவமத வினாவிடை:

ஆசிரியர்: வித்துவான் மறை. திருநாவுக்கரசு; சென்னை இந்துசமய அறநிலைப் பாதுகாப்புக் கழகத்தின் சைவச் சொற்பொழிவாளர் விலை எட்டணா;

இந்நூலில், அழகிய தூய எளிய செந்தமிழில், செவ்வையான வினா விடை முறையில், 35-சிறந்த தலைப்புக்களில், சைவ மதத்தைப்பற்றிப் பெரும்பாலும் அறிய வேண்டுவனவெல்லாம் நன்றாகத் தெளித்துக்கொடுக் கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாரும் படிக்கத் தக்கபடி சைவமத வினாவிடை இதுவரையில் இதைப்போல வெளிவந்ததில்லை. திருநாவுக்கரசனார் இதன் [illegible]க நல்ல தொண்டு செய்திருக்கின்றார். சைவ இல்லம் ஒவ்வொன்றி லும் இந்நூல் [illegible]டாயம் இருக்கவேண்டும். கண்ணுக்குங் கருத்துக்கும் இனியதான இந்நூ[illegible] சைவ உலகத்துக்கே ஒரு பெரும் புரட்சி தந்து மிக்க பயன் விளைக்குமென்று [illegible]ம்புகின்றோம்.

கழகப் புதிய நூல்கள்

சங்கநூற் கட்டுரைகள் [2-ஆம் புத்தகம்]

இதன்கண் 1. உணவு, 2. உடை, 3. கல்வி, 4. பழக்கம், 5. வழக்கம், 6. ஒழுக்கம், 7. விழுப்பம் என்ற தலைப்பில் கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன.

எழுதியவர் : கழகப் புலவர்-இளவழகனூர்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் நெறிமுறைகள் சங்க இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து கட்டுரைகளாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனைக் கற்பார் மெய்வாழ்க்கையினை அறிவர்; அறிந்து அதன் வழி நிற்பர்; நின்று அதனுலாம் பயனடைவர்.

உண்ணவும், உடுக்கவும், கற்கவும், பழகவும் வகைதெரிந்து வழக்கந் தழீஇ ஒழுக்கம் பூண்டு விழுப்பம் எய்துதற்கு யார்தாம் விரும்பார்! இளமையிலேயே முயன்ருல் எளிதில் கைவரப் பெறலாம்.

ராப்பர் ரூ. 1 8 கலிக்கா ரூ. 2 0 ரெக்சைன் ரூ. 3 0

வித்துவான் ஔவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆய்ந்தெழுதியவை.

1. சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி:

சிறந்த காப்பிய நூல்; இயல் இசை நாடகப் பகுதி அடங்கியது.

இதன்கண் நூற்சிறப்பு, நூலாசிரியர் காலம், சமயம், நூல் வரலாறு, நூற்பொருள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், தமிழ் வேந்தரின் அரசியல் மாண்பு, இசை நாடகக் குறிப்புக்கள், சில வழக்காறுகள், நூலாசிரியரின் புலமை நலம் எனப் பல பகுதிகள் அடங்கியுள்ளன.

இதன் ராப்பர் விலை ரூ. 1 0 கலிக்கா ரூ. 1 8

2. சிலப்பதிகாரச் சுருக்கம்:

சிறந்த செய்யுட் பகுதிகள் கதைத் தொடர்போடும், உரைக் குறிப்போடும் அடங்கியது. ராப்பர் விலை ரூ. 1 14 கலிக்கா ரூ. 2 4

திருமந்திரம் - தமிழ் மூவாயிரம்:

துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனுரவர்கள் செய்த பதிப்புமுறையோடும் எழுதிய குறிப்புரையோடும் வெளிவந்துள்ளது. கலிக்கா குறைந்த விலை ரூ. 3

மனேன்மணீயம்: (4-ஆம் பதிப்பு) கலிக்கா ரூ. 3

பாகனேரித் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடுகள்

சிலப்பதிகாரம்:

பண்டித காவலர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் எழுதிய விளக்கவுரையுடன் அடியார்க்கு நல்லாருரையும் வேண்டுமிடங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அருஞ்சொல் முதலியவற்றின் அகரவரிசையும் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. கலிக்கா கட்டடம் குறைந்த விலை ரூ. 5 4

நாலடியார் பொழிப்புரை: இளவழகனூர் எழுதியது.

ராப்பர் விலை அணு 6 கலிக்கா விலை அணு 10

பிற பதிப்பாளர் வெளியீடுகள்

	ரூ.	அ.
இருளின் வலிமை	1	0
இன்பம் எது? (ராம-சொ.)	1	0
மானிட சாதியின் சுதந்திரம் (சாமிநாத சர்மா)	1	0
படை யெடுப்பு ச. ப. நாராயணன்	1	0
போரும் காதலும் பொ. திரிகூடசுந்தரம்	1	0
வலிவும் வனப்பும்	1	8
ஆனந்த ரகஸ்யம்	1	8
சுவாமியும் [illegible]	1	8
சுத்தானந்த பாரதியார்		
வரகவி தாயுமானவர்	0	8
ஞானி எமர்சன்	0	6
கீதா யோகம்—1	1	0
இனிய தமிழ் இலக்கணம்	1	8
தாமரைக் குளம் முதலிய கதைகள்	1	12
முல்லை மணம்	0	4
தேவ ஜீவனம்	1	0
முன்னேற்றப் பாடல்கள்	1	0
ஸ்ரீ ராம தூதன் (கம்பன் [illegible])	1	0
விரத வைராக்கியம்	0	6
கல்விக் கதிர்	1	4
Alvar Saints	1	8
Mahatma Ramalingam	1	0
The Yoga of Sri Aurobind	2	0
சுத்தானந்தபாரதியார் வரலாறு	1	0
மகா கவி [illegible]	0	12

	ரூ.	அ.
பொழுது போக்கு ([illegible])	1	12
பொன் வளையல் (புரசு-பாலகிருஷ்ணன்)	1	8
திருக்காட்சி	0	4
வரகவி தாகூர்	1	8
யோக சித்தி	3	0
கலைப் பிறை (கி. சாவித்திரி அம்மாள்)	0	10
திவான் மகள்—குமுதினி	1	0
சாகரின் பெருமை	1	8
[illegible] (கி. வா. சுப்பிரமணியன்)	1	0
உத்தர ராம சரித்திரம்	1	8
பிரேம்சந்திரன் [illegible]	2	4

	ரூ.	அ.
காசிநாதன் (சரத் சந்திர சட்டர்ஜி)	0	10
வைகுந்தன் உயில்	1	0
[illegible] ([illegible])	1	5
[illegible] (ராஜம் [illegible] கண்ணன்)	0	12
மதுகன் (ஆர். டி. பானர்ஜி)	1	8
வெறும் கோயில் (வி. ஸ. காண்டேகர்)	1	8
ஜவஹர்லால் நேருவின் சுயசரிதை	1	8
கமலா முதலிய சிறுகதைகள்	1	0
[illegible] (சி. [illegible] அ. செட்டியார்)	0	12
[illegible]	1	0
[illegible] (கா. [illegible])	1	0
[illegible] கார்த்தியாயினி	0	12
[illegible]	0	10
[illegible]	0	14
[illegible]த்தமிழ் மறை (A. T. [illegible])	1	8
சீவக சிந்தாமணி உரை 2 பாகம்	15	0
[illegible] (2-ம் பாகம்) ([illegible] ஐயர்)	1	4
[illegible]	1	0
[illegible]	1	8
[illegible]	1	12
தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம்	1	8
அரும்பு முல்லை ([illegible])	2	0
32 [illegible]	0	4
108 ஞானக் கலிவெண்பா	0	4
வீரசோழியம் பெருந்தேவனார் உரையுடன்	3	0
Palni the sacred Hill of Muruga (J. M. S.)	0	12
மதுரை மீனாட்சி கோயில்	1	0
Ancient Dravidians (G. Sesha Iyengar)	1	8
South Indian Festivities	3	0
Jaina Literature in Tamil by Prof. A. Chakravarti)	2	

Printed by [illegible]